

MUSEUM HELVETICUM

Herausgegeben von – édité par – edito a cura di

Olof Gigon, Bern – André Labhardt, Neuchâtel – Victor Martin, Genève
– Pierre Schmid, Lausanne – Denis van Berchem, Basel – Peter Von
der Mühl, Basel – Fritz Wehrli, Zürich

Redaktion – rédaction – redazione:

Olof Gigon, Bern, und Fritz Wehrli, Zürich

INHALT – SOMMAIRE – INDICE

Victor Martin: Un recueil de diatribes cyniques	77
Pénélope Photiadès: Les diatribes cyniques du papyrus de Genève 271, leurs traductions et élaborations successives	116
Kurt Latte: Eine Episode aus dem Bürgerkrieg und ihre Darstellung bei Livius	140
A. J. Festugière: SEG XV 141	143
Buchbesprechungen	144

Das «Museum Helveticum» erscheint vierteljährlich einmal und kostet jährlich Fr. 16.– für die Schweiz und Fr. 18.– für das Ausland.

Im Ausland können Abonnemente bei jedem Postamt bestellt werden.

Manuskripte für die Zeitschrift sind an Prof. Dr. Olof Gigon, Gurtenweg 59, Muri bei Bern, oder an Prof. Dr. Fritz Wehrli, Keltenstraße 24, Zürich, zu senden.

Für die Abkürzungen wird das System von Liddell-Scott, A Greek-English Lexicon, verwendet. Für das dort Fehlende ist die Liste bei Stolz-Schmalz, Lateinische Grammatik⁵ (1928), zu vergleichen.

Jeder Autor einer Originalarbeit erhält 30 Separata kostenlos. Von den Buchbesprechungen können keine Sonderabdrucke hergestellt werden.

Publiziert mit Unterstützung des Schweizerischen Nationalfonds
zur Förderung der wissenschaftlichen Forschung

MUSEUM HELVETICUM

Vol. 16

1959

Fasc. 2

Un recueil de diatribes cyniques

Pap. Genev. inv. 271

Par Victor Martin, Genève

Le papyrus publié ci-après, au moment de son acquisition au Caire en 1950 pour le compte de la Bibliothèque publique et universitaire de Genève, se présentait sous la forme d'un lot considérable de fragments en vrac de toutes dimensions. Sur ce total environ cent vingt cinq ont pu être remis en place. Il en reste un peu plus d'une vingtaine qu'il n'a pas été possible de localiser. Ils sont en général très petits. Nous les donnons ici à la suite du texte. La couleur du papyrus a considérablement foncé en certains endroits, au point de rendre difficile le déchiffrement de l'écriture, mais la photographie sur plaques infra-rouges a donné des résultats surprenants et permis la lecture de fragments qui paraissaient à première vue inutilisables.

Pour tout le travail de reconstitution, j'ai eu comme collaborateur mon élève, M. Pierre Juillard, lic. litt., à la patience et à l'habileté duquel je tiens à rendre ici hommage. Par la suite s'est jointe à notre équipe Mlle P. Photiadès MA (Oxon.) dont la collaboration, surtout du côté philologique, pour la reconstitution des parties manquantes, a été également efficace. C'est à elle qu'est dû l'index des mots du papyrus. Cette édition se présente donc comme une œuvre collective.

Le rapprochement de ces nombreux fragments, facilité dans une certaine mesure par l'affinité du texte avec certains ouvrages déjà connus, comme on va le voir, a fourni une suite de quinze colonnes dans un état de conservation très inégal. Elles se succédaient sur un rouleau de grande dimension, sa hauteur atteignant 34 cm. Les colonnes d'écriture, étroites et penchées vers la droite, ont 24–24,5 cm de haut. La largeur d'une colonne, y compris l'espace qui la sépare de la suivante, est de 8 cm. Le nombre des lignes varie de 52 à 57 (XIV) par colonne. La marge supérieure est de 4,7 cm, l'inférieure de 5,5 cm.

L'écriture est une petite capitale assez élégante de type plutôt ancien. Le milieu du IIe siècle de notre ère nous paraît, pour sa date, la limite supérieure, et une date plus élevée n'est pas exclue. Toute ponctuation fait défaut. Les seuls signes accessoires consistent en deux *παράγραφοι* col. IV 15, 19 et en crochets de remplissage à la fin de certaines lignes. Au bas des colonnes VI et XIV se lisent, apparemment, des chiffres dont la signification est obscure. Il ne peut être question du numérotage des colonnes, toujours placé au sommet. S'agirait-il d'indications concernant le calcul du nombre des lignes?

D'une manière générale, il s'agit d'un manuscrit d'exécution soignée, sans être luxueuse.

Le déchiffrement révéla que la partie qui nous en a été conservée comprenait deux ouvrages différents. Les col. I–VIII contiennent le récit d'un entretien d'Alexandre le Grand avec le sage indien Dandamis. On sait qu'un récit de ce genre fait partie de l'écrit intitulé *Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν Βραχμάνων*, attribué à Palladius, évêque d'Héliénopolis en Asie mineure, que l'auteur de la recension A du Roman d'Alexandre dit Pseudo-Callisthène a intercalé brutalement dans le contexte de ce dernier ouvrage au liv. III dont il constitue, dans l'édition de C. Müller (Paris, Didot, 1846), les chapitres 7–16. Le caractère artificiel de l'insertion est évident; les derniers mots du ch. 6 dans A *οὕτως εἰπὼν Ἀλέξανδρος ἀπεχώρει* se rattachent exactement, par dessus le texte intercalé, au début du ch. 17 *καὶ γράφει ἐπιστολὴν Ἀριστοτέλη*, cf. G. Kroll, *Historia Alex. magni* I, pp. V et 106.

Il apparaît ainsi clairement que l'ouvrage attribué à Palladius est une composition indépendante existant pour elle-même à part du Pseudo-Callisthène, fait confirmé par l'existence de manuscrits de cet opuscule dans plusieurs bibliothèques. Des recherches systématiques en augmenteraient sans doute le nombre, car l'ouvrage paraît avoir joui d'une assez grande popularité¹. Il a été édité pour la première fois par Joachim Camerarius dans son *Libellus gnomologicus*, puis par Ed. Bisse d'après un ms. conservé à Londres (v. ci-après p. 127).

Ce n'est pas une composition d'une seule venue constituant un tout organique. L'auteur commence par un exorde adressé au personnage auquel il dédie son ouvrage. Il a, dit-il, conçu le projet audacieux d'écrire sur les mœurs des Brahmanes de l'Inde, non qu'il les ait approchés lui-même, car il n'a pas voyagé au delà de l'Éthiopie, mais d'après ce qu'il a appris de visiteurs de la contrée où ils habitent, notamment d'un *Θηβαῖος σχολαστικὸς* dont il rapporte les aventures, puis viennent des indications concernant le pays des Brahmanes, leur régime de vie, l'organisation de leur communauté, la faune dont ils sont entourés. Ceci fait, il annonce qu'il va ajouter à son exposé des extraits des historiens d'Alexandre. Ces développements occupent les ch. 7–10 de Müller. Puis, sans transition, d'une manière abrupte, commence le récit des relations d'Alexandre avec Dandamis et les Brahmanes.

Le début (ch. 11 de Müller) se donne pour une déclaration de Dandamis concernant les affaires des Macédoniens: *Δάνδαμις ... εἶρη*. Après une courte exposition de la carrière du conquérant et de ses prétentions, sont rapportées, à la première personne, une invocation qu'il adresse à la Sagesse, mère de la prudence, et l'expression de son désir de connaître les Brahmanes dont la renommée de sagesse est venue jusqu'à lui par l'intermédiaire de Calanos, l'un des leurs qui s'est attaché à lui.

Il est peu probable que nous ayons là ce morceau dans sa forme originale et que

¹ Cette introduction était déjà rédigée quand Mlle Photiadès a découvert à Venise un intéressant manuscrit du XIe siècle contenant, à la suite de l'Histoire Lausiaque de Palladius, l'entretien d'Alexandre avec Dandamis. Ce manuscrit appartient à l'Institut byzantin de Venise et ne porte pas de cote. Dans les références marginales qui accompagnent le texte de notre papyrus, il est désigné par la lettre D.

le nom de Dandamis y figurât. On pensera plutôt que, dans celle-ci, il s'agissait seulement d'une courte introduction narrative à la conversation ultérieure du roi de Macédoine et du chef des Brahmanes, symboles respectifs de deux conceptions contradictoires de la vie. Le morceau suivant, juxtaposé sans transition aucune, est un discours des Brahmanes adressé à Alexandre (ch. 12 de Müller auquel il faut ajouter le premier alinéa du ch. 13). Le roi a donc dû mettre à exécution son projet, exprimé dans la dernière partie du morceau précédent, de visiter ces sages. La version originale devait donc contenir un paragraphe racontant l'arrivée du roi auprès d'eux et le début de leur conversation, car ce long morceau se présente comme une réponse à des propos du roi. Les Brahmanes commencent, après avoir pris acte de l'aspiration d'Alexandre à la sagesse, par déclarer que Calanos est un renégat, indigne de les représenter. Ils exposent alors tout au long leurs principes ascétiques, antithèse des mœurs macédoniennes, pour revenir à la fin sur l'indignité de Calanos, puis ils mentionnent Dandamis, qu'on montre au roi couché à distance. Celui-ci envoie alors un de ses familiers, Onésicrite, pour prier le sage de venir ou s'informer si c'est lui, Alexandre, qui doit aller le trouver. L'envoyé d'Alexandre reçoit une réponse peu encourageante. Malgré la menace de mort qu'Onésicrite a cru devoir prononcer, Dandamis refuse de se déranger. Si le roi a besoin de lui, qu'il vienne. Ce préambule remplit donc les ch. 11–13 de Müller².

De 14 à 16 s'étend l'entretien proprement dit du conquérant avec l'ascète; il constitue l'essentiel de l'ouvrage et en révèle l'inspiration. C'est peu après le début de cette conversation que commence notre papyrus. Ses premières lignes coïncident avec la première colonne de la p. 112 de l'édition de Müller. La question se pose de savoir comment commençait le récit de l'entrevue d'Alexandre et de Dandamis dans le papyrus. Il est évident que l'équivalent des ch. 7–10 de Müller ne pouvait en faire partie; la chronologie s'y oppose. Par contre, les ch. 11–13 qui se présentent comme l'introduction de la conversation proprement dite du roi et du Brahmane se rattachent organiquement, sinon dans leur rédaction actuelle, du moins par leur contenu, à ce qui suit. Ils devaient donc, sous une forme peut-être plus appropriée et probablement abrégée, précéder, dans le rouleau intact, le début de ce qui nous en est parvenu. L'épisode formait un tout qui a dû exister et circuler de façon autonome avant d'être inclus dans l'écrit dit de Palladius et de trouver place ensuite, comme partie de celui-ci, dans la version A du Roman d'Alexandre et, partiellement, dans la version C³.

Le texte fourni par le papyrus représente donc une version de cet épisode plus proche de l'original, quel qu'il fût, que la rédaction du Pseudo-Callisthène. Les références marginales à ce dernier, d'après les pages de l'édition de Müller, per-

² Dans la version C du Pseudo-Callisthène ces deux chapitres s'enchaînent directement à la fin du ch. 6, alors que 7–12 n'y figurent pas.

³ Le manuscrit de l'Institut byzantin de Venise signalé p. 78 n. 1 ne contient en effet que le dialogue d'Alexandre et Dandamis, précédé par celui d'Onésicrite avec ce dernier, et l'entrevue avec les dix Brahmanes. L'échange de messages entre Alexandre et Dandamis ainsi que le mémoire précédé par la dédicace à Palladius ne s'y trouvent pas encore.

mettront au lecteur de constater et d'apprécier les modifications que le texte a subi entre les dates respectives du papyrus et de la rédaction figurant dans le ms. A du Pseudo-Callisthène. On trouvera du reste cette question traitée dans l'étude publiée ci-après de Mlle Photiadès.

Comme la date que l'écriture permet d'attribuer à notre papyrus le fait prévoir, on n'y trouve nulle influence chrétienne. Celle-ci par contre se trahit nettement dans la rédaction insérée dans le Pseudo-Callisthène ainsi que dans la traduction latine attribuée à St-Ambroise mais qui est sans doute l'œuvre d'un homonyme. Cette traduction d'ailleurs, comme les références qui accompagnent le texte du papyrus publié ci-après permettent de le constater, n'a pas été faite d'après un original conforme en tout à la version conservée dans les mss. A etc. du Pseudo-Callisthène, mais d'après une rédaction intermédiaire entre celle-ci et notre papyrus (v. ci-après p. 130s.).

L'auteur du préambule de l'écrit attribué à Palladius, par contre, est un chrétien. Il parle d'un évêque d'Adoulis, ch. 7, et du martyr de Pierre et Paul sous Néron (ch. X). S'il se confond bien avec Palladius, évêque d'Hélénopolis, il aurait vécu au IVs. Les termes dans lesquels il s'adresse à son interlocuteur trahissent en tout cas un homme de cette époque, cf. à la fin du ch. X *πονημάτιον ἀπέστειλα τῆ ἀνδρεία τῆς σῆς καλοκάγαθίας*.

Toutefois la seconde partie de son exposé, qu'il dit emprunté aux historiens d'Alexandre, ne pouvait, sous sa forme originale, et pour cause, contenir la moindre trace de christianisme. Si on y en découvre, il ne peut s'agir que de modifications postérieures. Les ouvrages de cette espèce, circulant sans nom d'auteur et dépourvus de protection érudite, se prêtaient à toutes les adaptations destinées à les accommoder aux goûts et aux besoins des époques successives. C'est aussi ce qui fait l'intérêt d'en posséder plusieurs rédactions de dates différentes suffisamment éloignées les unes des autres.

La colonne VIII où prend fin le récit de l'entretien d'Alexandre avec Dandamis est très incomplète; sa partie inférieure a complètement disparu de sorte que nous ne pouvons pas savoir si, comme il est fort possible, le copiste avait laissée vide la fin de la colonne et, selon l'usage, inscrit là un titre.

Avec la colonne IX commence un autre écrit dont le sujet et la forme, sinon l'esprit, sont sans rapport avec celui qui précède. Il s'agit de la VIIe lettre du Pseudo-Héraclite (Hercher, *Epistolographi graeci*, Didot, Paris 1873, pp. 283ss.).

Le texte de celle-ci se poursuit jusqu'à la l. 31 de la colonne XII sans s'éloigner beaucoup de la tradition. A cet endroit le papyrus est très imparfaitement conservé, cependant ce qui en reste suffit à montrer que la lettre se prolonge bien au delà du point où elle s'arrête dans les mss. qui nous l'ont conservée. Il n'y a pas trace, après la l. 31, de solution de continuité, et les derniers mots après *κατέχευθε* ne sont pas ceux qu'on lit à la fin de la lettre telle qu'elle figure dans le recueil d'Hercher. Il est donc clair que celle-ci a été amputée de toute une suite dont le papyrus révèle pour la première fois l'existence.

L'auteur, sur le même ton que précédemment, continue à y vitupérer ses compatriotes, c'est-à-dire, en réalité, l'humanité en général. Il compare au comportement des animaux celui des humains, au désavantage de ceux-ci (XII 32-54), thème auquel il revient après une courte allusion à la folie des hommes qui préfèrent au spectacle du cosmos celui des décors de théâtre (XIII 1-9). Le recours à la zoologie sert d'argument à une exhortation à la concorde et à la vertu dont les animaux donneraient l'exemple alors que les hommes ne cessent de s'entredéchirer (XIII 10-XIV). Ce sont eux qui donnent le spectacle de la bestialité. Cette affirmation permet à l'auteur de passer, assez abruptement il est vrai, à une attaque contre les poètes et en particulier Homère dans les poèmes duquel il prétend trouver la glorification de femmes de vertu douteuse et de héros succombant à l'attrait féminin (XIII 13-XIV). Nous ne pouvons savoir si ce sujet se poursuivait dans la XVe col. dont il ne reste que quelques lettres du commencement des lignes. Toutefois l'exclamation *ὦ Συβαγ[εῖται]* (XV 36, cf. 44) laisse entrevoir que l'auteur s'y déchaînait contre le luxe et le raffinement des mœurs. L'expression est sans doute ici métaphorique; les Ephésiens sont assimilés aux Sybarites en raison de leur genre de vie.

La diatribe n'est pas à son terme à la fin de la col. XV; elle pouvait encore se prolonger. Le papyrus toutefois nous apprend que, dans la tradition, le lettre en question a été amputée d'au moins une moitié. Quant à savoir si cette amputation est due à un accident survenu dans la transmission ou si elle a été opérée volontairement pour une raison déterminée, il nous est impossible de nous prononcer là-dessus.

La similitude des thèmes dans les deux ouvrages est évidente. Le cadre diffère de l'un à l'autre mais l'inspiration est identique. Les sophistications d'une civilisation corrompue sont condamnées et doivent être éliminées par un retour radical à la nature, notamment sous la forme du végétarisme, du nudisme et de l'imitation des animaux. La même analogie s'étend au style, Dandamis et Héraclite usent du même langage bref, elliptique et aphoristique qui est celui de la diatribe. Les spécimens originaux de ce genre de littérature sont assez rares pour que nous soyons heureux d'en posséder un grâce à notre papyrus.

Traduction de l'Appendice à la lettre de ps. Héraclite (col. XIII-XV)

N'est-ce pas là avoir l'esprit mutilé? Eblouis par le décor des théâtres, vous méprisez le décor des astres: Le premier est paré d'ornements inanimés, le ciel, lui, l'est de dieux. Observez le soleil, donnant la vie à l'âme. Dès lors, que ce décor ne vous échappe pas à ce point. Dénombrez aussi les parcours des astres. On vous dit de vous accorder: ne vous disputez pas. On vous dit: «Eduquez-vous, ne commettez pas de fautes. La loi menace. Gare à la punition. Proposez-vous le prix de la vertu, rivalisez (dans ce but).»

Les lions ne massacrent pas les lions; les loups n'empoisonnent pas les loups; les chevaux ne conspirent pas contre les chevaux; les éléphants ne s'approprient

pas les acropoles pour les détruire. Mais ces animaux, même quand ils séjournent avec nous, s'approprient. Les hommes eux, deviennent sauvages au contact des hommes. On a vu des frères égorger leurs frères pour accomplir une vengeance, des pères empoisonner leurs enfants, des fils légitimes couper la tête à leurs parents, des femmes se séparer de leurs maris, des époux en secret tuer leur femmes après l'étreinte, aussi brutaux qu'impies. Ils ont rendu suspects de vices (des innocents, de sorte que l'homme injuste paraît agir selon la justice) ... C'est ce dont sont exempts les animaux privés de raison. Les éléphants ne sont pas cupides, les lions ne thésaurisent pas l'argent, les bœufs n'appâtent pas des pâtisseries, ni des gâteaux miellés, les taureaux ne s'habillent pas de tissus milésiens. Ils n'ont pas de vêtement national; ils ne s'aident pas à porter des fardeaux, ils ne réduisent pas en servitude leurs semblables, à la façon des hommes!

Les uns vivent dans des trous, les autres dans des cavernes, d'autres dans des cachettes, d'autres dans des plaines, et d'autres encore dans l'eau, d'autres dans l'air, aucun ne vit à l'extérieur quand un local leur est donné. Quand une autre expérience s'ajoute, nous les voyons, portant une couverture de fourrure épaisse, ne souffrant ni du froid ni du gel. Ils ont reçu une carapace comme défense, sous forme d'excroissance, et pour subsistance des pâturages dans les montagnes et dans les plaines, et des courants abondants de sources et de lacs. C'est pourquoi ils vivent exempts de complot, sans avoir fait l'expérience de massacres, sauf par l'entremise des hommes.

D'autre part, l'être de nature paisible se comporte de manière bestiale. Ils brandissent leurs épées contre leurs pères, leurs mères, leurs enfants, leurs frères, leurs amis, leurs concitoyens, contre la solitude, contre la foule, contre les animaux innocents; et contre les êtres d'autres races. Rassasiez-vous une fois d'injustice, afin que je maîtrise mon rire, ou que je me moque des poètes. De toute façon, je les déteste, les Homère et les Hésiode et les Archiloque. Homère prie la Muse de lui chanter la colère d'Achille, comme si cela intéressait les dieux, de chanter les souffrances des hommes! Il n'eut pas honte de faire une prière à une vierge à la faveur d'une courtisane. Ma sagesse en aurait rougi, étant supérieure à celle d'Homère. Il était amoureux des femmes, et selon ce qu'il éprouvait lui-même, il ornait les héros avec la parure des poésies, en les déparant. Il fit tuer Ajax, à cause d'une femme, il fit tuer Agamemnon à cause de la même Cassandre, dans sa maison, les jeunes gens d'Ithaque à cause de Pénélope, ceux d'Ilion à cause d'Hélène! C'est toujours à cause des femmes qu'il insulte la Grèce, et il est admiré pour ses fautes. L'Iliade et l'Odyssée, ces deux chefs-d'œuvre, constituent les aventures de deux femmes, dont l'une avait été ravie et l'autre désirait l'être. Celle qui avait été ravie semble avoir recherché un héros. L'autre, s'il n'avait pas été sur le chemin du retour, se serait promise en mariage durant tous les dix ans. Celui qui ne veut pas une chose cesse rapidement. L'atermoiement est une confusion de jugement. Ulysse a guerroyé à Ilion durant dix ans. Presque autant de temps, dans l'Odyssée, il fait la cour à des femmes, chez Calypso pendant sept ans, et auprès de Circé

pendant un an. Ensuite, par satiété, il désirait Pénélope. Arété était plus sage que lui, car il serait aussi resté auprès d'elle. Je ne trouve pas qu'Ulysse le sage fasse autre chose que manger et courtiser les femmes. Durant tout le temps qu'il erre, il n'agit pas, mais il subit. C'est plutôt l'âme d'Homère qui est disposée au crime, car c'est elle, et Ulysse le charlatan, et Agamemnon le dévorateur des peuples ...

Ambr. West. I. vol.

Col. I			
1	σομεν. ἴσην σοι ἔχω γῆν καὶ πᾶς ἀνθρωπο[υ]ς, κἂν ποταμοὺς κτήσῃ πάντας, ἴσον ἔμοι πίνας. καὶ οὐκ ἀγωνιῶ, οὐδὲ τραυματίζομαι, οὐδὲ πόλεις κατασκάπτω. καὶ ἴσην σοι ἔχω γῆν, καὶ ὕδωρ, καὶ πάντα ἔχω. οὐδὲν ἐπιθυμῶ· τοῦτο παρ' ἐμοῦ μάθε σοφόν· μηδὲν θέλε καὶ σὸν πᾶν·	ps.Call. 112 A 1	8 D I 19
5	ἐπιθυμία μήτηρ ἐστὶ πενίας, κακῶι φαρμάκωι [θ]εραπευομένη λήπη. πλουτήσεις ὡς ἐγώ, ἐάν μοι προσέχ[η]ς, κ[α]τήσῃ τὰ ἐμὰ ἀγαθὰ. θεός μοι[ε] φίλος·		4
10	τοῦτου τοῖς ἔργοις ὀμειλῶ· κακῶν ἀνθρώπων οὐκ ἀκούω. οὐρανός μοι στέγη, γῆ πᾶσα στρώμα, ποταμοὶ πάντες διάκονοι, ἔλαι τράπεζα. οὐκ ἐσθίω σάρκας ὡ[ς] λέοντες, οὐ γίνομαι τάφος [γε]κρῶν θηρίων, οὐ σήπεται[ε] ἐν] ἐμοὶ ζῶιον. γῆ μοι καρπ[ὸν] φέρει, ὡς μήτηρ γάλα· οὐτε [μ]ητρο[ς] αἷμα ἐπιον,		6 9 D I 20 10, 11 Ambr. A 2, 3 11 12 15 16 17, 18 16
15	οὐτε ζῶιον [ἐ]φαγο[ν], ἢ φύσις ἂ δίδωσι. ζητεῖς [δ] ἐγὼ οἶδα σοφόν. ὡς βλέπεις, ὡ[ς] γέ]γονα ζῶ, ὡς ἐτέχ[θη]ν· ἂ θε[ὸς ποι]εῖ ἐ[πί]στα-		20 12 21, 22 13 21 22, 23 15 24 23 25, 26 110 B 7, 8
20	καὶ ὅταν νικήσῃς τοὺς πάντας, καὶ πᾶσαν κτήσῃ τὴν οἰκουμένην, τοσαύτην γῆν καθέξεις μόνην, ὅσην ἐγὼ ἀνακείμενος ἢ σὺ καθήμενος. ἴσον ἔμοι πίνας ὕδωρ. totum habebis si nihil desideraveris. σοφὸν παρ' ἐμοῦ μάθε. meas divitias possidebis.		
25	πρόνοια γάρ μοι τροφήν φέρει L (πρόνοια γὰρ πάντα φέρει καρποὺς ὡς φίλη μήτηρ A, τροφήν φέρει καρποῦ ἢ γῆ ὡς φίλη μήτηρ C) ὡς φίλη μήτηρ τῶ τεχθέντι γάλα.	A 26, B 1 112 B 2	18, 19, B 1
28		2, 4	
1. 2, 3	ps. Call. 112 A 8		
3	Inst. Byz. D. I 19		
9	Ambr. 112 A 2, 3 MS. D. I 20		
14	Ambr. 112 A 10		
25	ps. Call. 25, 26		

29	μαι. ὅ]μεῖς δὲ θ[αμβεῖσθε	112 B 5	
30	γενέσθ[αι ὄμβρο[υς, λοιμούς, κεραυ]ρούς, ἀδχ[μούς, λιμούς· ἐγὼ δὲ πρ[ο]βλέπω [πῶς, πόθεν, καὶ διὰ τί ταῦ]τα [γίγνεται. [καὶ τοῦτο λίαν εὐφραίν]ει	8 9 10 11	Ambr. B 5 D II 16
35	[με, ὅτι ὁ θεὸς τῶν ἰδίων ἐργω]ν [ἐμὲ σύμμαχον πεποίηκεν.] [ ]		D II 18
	[με ἡμεῖς δ[ὲ ἴσμεν ὅτι πρὸς] με βασιλεὺς ἐ]κφοβη-	14	
40	θεὸς] ἐρχεται, ὡς π[ρὸς τινα φίλον] εὐξάμενος θε[ῶι πείθω αὐτόν] ἀγαθὰ διδ[ο]ναί οἷ]κ[ω]. οὐ χρυσός, βασιλ[εῦς, ...]ξιδίην ἀλλ' ἀ]ύτη	15 16 25, 26	D II 34 10 16
45	σε ὀνήσ]ει φωνή. σὺ δ' ἂν ἐμὲ φονεύ]σης, οὐ λυποῦμαι, πορεύ- σομαι πρ[ὸς τὸν ἐμὸν θεόν· οἷ- δε τὴν δ]ίκην· οὐδὲν λανθά- νει τὰ] ὄμματ' αὐτοῦ. πάν-	5 7 8 9	
50	τα νικῆ]σαι, οὐκ ἔχεις ποῦ ἂν ἀ- ποφύ]γης. κύκλωι γὰρ οὐρα- νὸν ἐνέκ]αμπε· τεῖχος νῦν	11	
53	ἡμᾶς ἐνέκ]λεισεν εἰς σάρκας.	15	
1. 29	B 5		
	MS. D. II 16 Ambr. B 10 ps. Call. B 10		
34			
35	MS. D. II 18, 24		
43	ps. Call. 25, 26 Ambr. 113 B 16		
45	ps. Call. 113 A 5		
47	7		
51	11		
52	110 B 14		

ἡμεῖς δὲ θαμβεῖσθε μαντευόμενοι περὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐφ' ὑμῖν παρεχομένων (ἡμῖν [ὑμῖν C] περιεχομένων L, C), μὴ στυνέτες τὰ καθ' ὥραν δεικνύμενα ὑμῖν ἔργα θεοῦ· λοιμούς, λοιμούς, πολέμους, κεραυνούς, ἀδχμούς, ὄμβρους καὶ καρπῶν φορὰς προγιγνώσκω ἐγὼ, καὶ πῶς, καὶ πόθεν, καὶ διὰ τί ταῦτα γίνεται.
ἐγὼ προγιγνώσκω.
pluvias, siccitates, fulmina tempestates praesagio.
καὶ τοῦτο δὲ λίαν εὐφραίνει με, ὅτι ὁ θεὸς μετὰ τῶν ἰδίων ἔργων σύμβουλον πεποίηκε τὴν δικαιοσύνην πρὸς ἐμὲ ... πολέμων φόβος ἐὰν ἐπέλθῃ βασιλεῦσιν ἢ καὶ ἑτέρα πτόησις πρὸς ἐμὲ ἔρχονται (βασιλεῖ ... ἐρχεται et cett. in singulari numero) ὡς πρὸς ἄγγελον θεοῦ· καὶ ἐγὼ ἐντυχὼν τῇ προνοίᾳ τοῦ θεοῦ, πείθω αὐτόν ἀγαθὸν τι δοῦναι τοῖς παροῦσι πρὸς με.
ὅτι τῶν ἰδίων ἔργων ὁ θεὸς ἐμὲ σύμμαχον πεποίηκεν ... αὐτοὺς οἶκαδε ἀποπέμπω.
οὐκ ὠφελήσει σε, βασιλεῦ Ἀλέξανδρε ... οὐδὲ τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ ... ἀλλ' ὀνήσει σε τὰ μέγιστα, ἐὰν ... ἐπακούσης τῆς ἐμῆς φωνῆς.
non tibi proderit, imperator, enorme pondus auri ... sed haec vox mea.
σὺ δὲ ... κἄν με φονεύσης.
οἶδέ μου τὴν δίκην.
οὐδὲ τόπον ἔχεις ποῦ φεύξῃ.
ὅς ἡμᾶς κατέκλεισεν ἐν σαρκί.

Col. II			
1	πειράζων πῶς ἀπ' αὐτοῦ [κατα- βάντες ζῶμεν, ἀναβ[άντας ἀπαιτήσει λόγον. καὶ [μὴ κατά- βαλλε ἂ θεὸς κ[τ]ίξει, μ[ὴ] σπέν- δε πόλεων αἷμα, μηδὲ [ἔθνη νεκρὰ διάβαινε. σαντὸν [ζητῶν ζῆς, οὐ θάνα[τ]ον ἄλλων. [τί, μίαι ψυχῆ γενόμενος, λ[ύ]εις ψυχὰς τσαύτας; τί κακοῖς οἰ[κου- μ[έν]ην δα[ψ]ιλ[ε]θή; τί δάκ[ρουσι γε- λ[αῖ]ς; τ[οῦθ' ὁ μεμνήκας, ἐν > ἐ[ρη]μίαι σαντῶι ἔζησας. ἐνθά- δε [οὔ]τε φοβῆ οὔτε ἀδικεῖς. εἰ δὲ ζη[τ]εῖς καὶ ἐνθάδε ἀνδρείαν, ἔχεις. ἀπόδ[ε]ξον τὰς τῶν προ- βάτων τρίχας ταύτας· μὴ κατά- φενγε ἐπὶ νεκρῶν σκέπην. πει- ράζεται καὶ ἐν ἐρημίαι ψυχῆ. τί μισεῖς σαντὸν βλέπειν; ἥδι- ον βλέπεις ἀλλότριον ἔριον ἰδί- ου σώματος· οὐκ ἂν εἴποι βίον ἡμέτερον, οἶδα, οὐκ οὕτως εἶ > μακάριος. μένουσί σε Μακεδό- νες ἵνα πόλεις ἀρπάξωσι· λυ- ποῦνται σήμερον, σαρζομέ- νου ἔθνους· ἰδίων εἰσι πλεονε- ξιῶν στρατιῶται, σὲ πρόφασιν ἔχοντες.] πότε βίον ἄλλον λή- ψη παρ[ὰ] θεῶν, ἵνα καὶ σαντῶι	ps. Call. 110 113 A 13 14 15, 16 17 19 21 23 D III 24 24 28 B 1 2 4 D IV 4 B 1 2 5 6 8 10 11, 12 13 14 15	B 16 Ambr. 113 A 4 15, 16 17 19 21 23 D III 24 24 28 B 1 2 4 D IV 4 B 1 2 5 6 8 10 11, 12 13 14 15
1. 3	ps. Call. 113 A 13 Ambr. 4		
4, 5, 6	ps. Call. 14 16		
6	Ambr. 6		
9	ps. Call. 21		
	MS. D III 24 Ambr.		
17	MS. D. IV 4		
29	ps. Call. B 15		

μὴ κατάβαλλε ἂ ὁ θεὸς θέλει (μέλλει A) κτίζεσθαι.
noli igitur tu destruere quae ille construxit.
μηδὲ σπένδε αἷμα πόλεων, μηδὲ νεκροῦ ἔθνη διαβαίνειν.
σεαντῶ γὰρ μάλλον ζῆσαι κρείττον ἤπερ ἄλλους κατακτείνειν.
longe enim rectius feceris, si tuam curaveris vitam, quam si alienam desideraveris mortem.
πολλῶν κακῶν τὴν οἰκουμένην ἐμπιπλᾷς; ... τί κατὰ δακρυόντων σὺ γελᾷς;
τί καταδακρυόντων γελᾷς;
quid, aliis flentibus, rides.
πειράζεται γὰρ εἰς ἀρετὴν ἐν ἐρημίαι ψυχῆ.
ἵνα καὶ σαντῶ [ζήση]ς.

30	ζήση[ς]; νῦν γὰρ ἀρπαγαῖς ζῆσι καὶ φόν]οις· ὁ μὲν [ἔ]χεις, ὁ [δὲ π]ρά- ξει]ς· οὐδέποτε λύω[... ...]αν, ἀλλὰ καὶ ποιῶν ὄντα ὄφο- μαί σε ἐν αἰθέρι; καὶ τῶ]ν ἐμῶν	ps. Call. 110 B 17 18, 19	Ambr. 113 B 10
35	ἀναμνήσω λόγων, ὅταν μη- κέτι σοι ἀκολουθῶσιν ἵπποι, > μηδὲ δῶρα. θρηγήσεις ἀπολ[ω- λότα βίον εἰς φόνους καὶ φόβου]ς. τότε μοι ἐρεῖς, ὅταν ἄλλο μ[ηδὲν	25 28	14, 15 D IV 23
40	ἔχης ἢ μνήμας κα[κῶν· ἀγα- θὸς ἦσθα, Δάνδαμι, σύμβ[ουλος· οἶδα γὰρ τὰ ἐν θεοῖς τοὺς ἀνθ[ρώ- πους μένοντα. οὐδὲν δὲ ὠφε- ληθ]εῖς, μετανοηθεῖς, Ἄλέξαν- δρου]ς ἠδέως ἤκουσε, καὶ οὐκ ἐ- θυμ]ώθη· ἐνῆν τι καὶ ἐν αὐτῶι	4 1 7 9	114 A 3 D V 6
45	θεῖον πνεῦ]μα, [ἀ]λλὰ ὑπ[ὸ κα]κοῦ Ἐλ- λ[ήρω]ν ἔθνονος εἰς κ[ακὸ]ν αὐτὸ ἔστ[η]σε, καὶ λέγει· Δά[νδα]μι, μα- κάριε, οἶδα ὅτι ἀληθῆ [λέγει]ς· ἐ- γέννησέν σε θεὸς ἐ[ν τόπο]ις,	10 11 13	
50	ἐν οἷς ἔξεστιν εὐδαι[μονεῖ]ν, >	18	
52		20	
I. 31	ps. Call. 113 19	καὶ ἂ μὲν εἰργάσω, ἂ δὲ πράττεις, ἂ δὲ μέλλεις ποιεῖν.	
36	MS. D. IV 23	ὅταν μηκέτι σοι ἀκολουθῶσι ἵπποι.	
40	ps. Call. 114 A 3	ἀγαθὸς μοι τὸ πρὶν ἦσθα σύμβουλος.	
45	MS. D. V 6	ἠδέως αὐτοῦ ἤκουε.	
46	ps. Call. 114 A 9, 10	οὐκ ἐθυμώθη. ἦν γὰρ καὶ ἐν αὐτῷ πνεῦμα θεῖον, ἀλλ'	
47	11	ὑπὸ τίνος δαίμονος κακοῦ εἰς φόνους καὶ ταραχὰς ἐτραπή.	
50	18	οἶδα ὅτι ἀληθῆ λέγεις.	
51	19	ἐγέννησέν σε ὁ θεός ... ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἐν οἷς	
52	20	ἔξεστί σοι εὐδαιμονεῖν.	

Col. III

1	ἄ]φοβ[ον ὄντα καὶ π]λοῦσιον. ἐγ]ὼ [δὲ συνοικῶ φ]όβοις καὶ τα]ραχ[αῖς· τοὺς τηροῦντα]ς γὰρ >	ps. Call. 114 A 24 26 27	Ambr. A 14
5	φοβοῦ]μαι τῶν πολεμο]ύντων μᾶλλ[ον· χείρονές μοι] φίλοι, καθ' ἡ]μέραν ἐπιβουλεύ]ουσιν, ἐχθρῶ]ν· οὔτε χωρὶς α]ὐτῶν δύναμ[αι ζῆν, οὔτε θαρσῶ]ν σὺν αὐτ[οῖς ὦν· ὑπ' αὐτῶν τη]ροῦμαι	B 1 2 3 4 D V 21 5	
10	]ν > λυποῦ]μαι καταφρονοῦ]μαι]θων	8 9	
15	]τα]οι]ον		

Desunt lin. ca. 3.

20	]..αν[ἡ]φροανά]ς με τοῖς λόγοις, καὶ ἡ]μέρωσάς [με ἀπὸ πολέμων· καὶ]μή με ἀτιμ[άσης· ἐγὼ γὰρ 24	16 17 18 19	
----	---	----------------------	--

I. 1	ps. Call. 114 A 24	ἀτάραχον ὄντα ὄλη τῆ φύσει, πλοῦσιον.
2	26	ἐγὼ δὲ τί ποιήσω, ὁ ἀδιαλείπτους συνοικῶν
3	27	καὶ συνεχέσι κατατλούμενος ταραχαῖς;
4	Ambr. 14 ps. Call. B 1	ego vero inter tumultus vanos ac formidine vivo. πολλοὺς ἔχω τοὺς τηροῦντάς με, φοβοῦμαι τούτους τῶν πολε- μίων μᾶλλον.
5		χείρονες οἱ φίλοι τῶν ὑπεναντίων, οἱ καθ' ἡμέραν ἐπιβουλεύ- ουσι μοι πλέον τῶν ἐχθρῶν μου·
6	2	καὶ οὐδὲ χωρὶς αὐτῶν ζῆσαι δύναμαι, οὔτε θαρσῶ.
7	3	θαρσῶ.
8	MS. D. V 21 ps. Call. B 4	πάλιν τούτοις σὺν αὐτοῖς ὦν·
9	5	οὐς γὰρ φοβοῦμαι, ὑπ' αὐτῶν τηροῦμαι.
11, 12	9	λυποῦμαι ... καταφρονοῦμαι.
21	16	ἀνθ' ὧν ὠφέλησάς με καὶ ἠφροανάς με τοῖς τῆς σοφίας
22	17	λόγοις σου, καὶ ἀπὸ πολέμων ἡμέρωσάς με
23	18	καὶ μή με ἀτιμάσης· ἐγὼ γὰρ εὐεργετοῦμαι, σοφίαν
24	19	τιμῶν.

25	ταῦτα δὲ εἰπὼν, οἰκέταις ἐνευ- σεν· οἱ δὲ προσφέρουσιν αὐτῶι χρυσὸν καὶ ἀσημιον καὶ ἐπίσημον καὶ ἀσ[ ]α καὶ προβ[ ]α καὶ π[ ]πέμματα[	ps. Call. 114 { ps. Call. 114 101	19, 20 21 B 21, 22 B 17
30			22
Desunt lin. ca. 4			
35	οὐ λαμβάνω ἀνοφελὲς οὐδ' ἐ ἐπιβλαβὲς ψυχῆς χρημ[α], οὐδὲ τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐλευθέρων μερίμνης νῦν δεσμεύσω· οὐδὲ ἀγοράζω τι, ἐν ἐρημίαι οἰκῶ·	115 A 1	
40	πάντα ὁ θεὸς δίδωσ[ι] ἀδω[ρος]. οἶδεν γὰρ ὁ θεὸς χρυσίω[ι] πω[λει], ἀγαθὰ θέλ[ων], ἐὰν εἴδ[ωσι] λα[βεῖν], δ[οῦναι]. ἰμά[τιον] δὲ περιβέβ[η] λη- μ[αι], ὃ ἐξ ὠδίνων ἔθ[ετο] ὅτε με		5 5, 6 8 9 10
45	μ[ή]τηρ ἔτικτε. καὶ ἐν ἀέ[ρι] τέθραμ- μαι, ἠδέως ἐμαυτὸν βλέπω· > οὐ περιτίθεμαι ὄλον σώματος > δεσμὸν· ἐμοὶ μέλιτος ποιεῖται γλυκύτερον τ[ὸ]ν ποταμὸν ἢ δάμα·		11 12 14 15
50	ἔχω διάκονον ἠδονῆς χρονίζου- σαν· εἰ ἄρτοι ἦσαν τροφοί, τί αὐτοὺς		15
52	πυρὶ ἔκαυσας; ἀπ[ό]βρωμα πυρός		16, 17
1. 25	ps. Call. 114 B 19	καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν Δάνδαμιν, κατένευσε τοῖς οἰκέταις αὐτοῦ.	
26	20	οἱ δὲ προσέφερον αὐτῷ χρυσὸν καὶ ἀργυρον ἐπίσημον	
28, 30	21, 22	καὶ ἐσθῆτα παντοῖαν καὶ ἄρτους.	
35	115 A 1	οὐδὲ λαμβάνω ἀνοφελὲς τι κτῆμα, οὐδὲ τηρῶ ἐπιβλαβὲς	
36	2	ψυχῆς χρημ[α], οὐδὲ ἐλευθέρων ἐμὸν βίον ἀπὸ πάσης	
37	3	μερίμνης νῦν δεσμεύσω.	
	Ambr. 2	nisi forte ut animam meam per omnia liberam huiusmodi nexibus ligem.	
39	ps. Call. 5	ἀλλ' οὔτε ἀγοράσαι τι ζητῶ, ἐπ' ἐρημίᾳ οἰκῶν. τὰ γὰρ πάντα	
40	6	δωρεῶν ὁ θεὸς δίδωσι μοι.	
41	8	οὐδὲν γὰρ ὁ θεὸς χρυσίω πωλεῖ; ἀλλὰ χαρίζεται τὰ πάντα	
42	9	ἀγαθὰ, φρένας δίδουσι τοῖς θέλουσι λαμβάνειν.	
43	10	ἰμάτιον περιβέβημαι, ὃ ἐξ ὠδίνων ἔχοντά με ἢ μήτηρ ἔτεκε.	

De certo linearum numero huius columnae ambigi potest.

Col. IV

1	οὐκ ἐσθῆτα. π[υρ]ρός τὸ πῦρ] γεν- σάμενον καταδαπανάτω] αὐτά· ἵνα τιμάσω τιμῶντα σοφίαν, δέχομαι τὸ ἔλαιον ...σ[ο]ι >	ps. Call. 115	A 17 18 19, 20
Desunt lin. ca. 2			
8	μ[ε[		
10	[νησ τι[...ἐπαίρων τοὺς ὀ- φθαλμ[ο]ύς· ἀνάψας δὲ πυρᾶν, τὸ ἔλαιον ἔχεεν, καὶ ὕμνον θε- οῦ ᾗδεν[ἐὺχαριστῶν, ἕως ἔδα- πάνησε τὸ πᾶν. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ταῦτα ἰδὼν ἀπῆλθεν, ἀποφέρων ὅσα ἠρε[νόχει δῶρα, θαναμά- σας. Δάνδ[αμις εἶπεν· τοιοῦτοι πάντες [ἐσμέν. ὁ δὲ Κάλανος παρ- ῆν, μειμ[η]σάμενος τὸν ἡμῶν βίον ἐπὶ χρόνον βραχύν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐτόγγα[ν]ε θεοῦ φίλος, δραπε- τεύσας εἰς [Ἑ]λ[λη]νας, καὶ [παρὰ		118 22 24 25, 26 B 9 13 16 D VIII 4 17
1. 1	ps. Call. 115 A 17	οὐκ ἐσθῆτα ἀπόβρωμα πυρός.	
2, 3	18, 19	τὸ γενεσάμενον αὐτά (L) πῦρ καταδαπανάτω ... ἵνα τιμάσω (L) τιμῶντα.	
4	20	σοφίαν, δέχομαι τὸ ἔλαιον.	
11	118 A 16	καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν εἰς τὸν ἥλιον ἐπαίρετε.	
12	115 A 22	καὶ ἀνάψας πυρᾶν ... ἔχεε τὸ ἔλαιον, ἕως ἐδαπάνησε τὸ πᾶν.	
13, 14	24, 25	καὶ ᾗδεν ὕμνον τῷ θεῷ λέγων· θεὸς ἀθάνατε, εὐχαριστῶ σοι ἐν παντί.	
15	Ambr. 115 B 4	infusoque oleo mox, pyraque vehementer incensa, talem cecinit hymnum deo: immortalis, inquit, deus, tibi ego in omnibus gratias ago.	
16	ps. Call. 115 B 9	ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, ἀκούσας ταῦτα πάντα καὶ ἰδὼν, θαναμάσας	
17	10	σφόδρα, ἀπῆλθεν ἀποφέρων πάντα ὅσα ἐννόχει δῶρα.	
18	13	ὁ δὲ Δάνδαμις εἶπε· τοιοῦτοι ἐσμεν πάντες, Ἀλέξανδρε. ὁ δὲ	
19	14	σὸς φίλος Κάλανος ἡμῖν κακὸς ἀνὴρ ἐγένετο, πρὸς βραχύν	
20	15	χρόνον μμησάμενος ἡμῶν τὸν βίον· καὶ ἐπεὶ μὴ ἐτόγγα	
21	16	θεοφίλης, καταλιπὼν ἡμᾶς ἐδραπέτευσε πρὸς τοὺς Ἑλληνας,	
22	17	καὶ παρὰ συνήθειαν ἰδὼν τὰ ἡμέτερα μυστήρια, καὶ ταῦτα	
23	18, 19	βεβήλοις ἐκπομπεύσας ἔθνεσιν, ἐντεύθεν εἰς πῦρ ἀθάνατον	
23	Vid. Str. 15 p. 717	ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὄρων παρὰ τὸ κοινὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φι- λοσόφων. An vero κατά ponendum sit? Cf. Plut. Alex. 69 τῷ πατρῷ νόμῳ (Jac.). Ones. fr. 17. Str. 15 p. 715. <πρέ- πειν> οὔτε ἐκείνους βιάσασθαι παρὰ τὰ πάτρια ποιῶν τι.	

24	συνήθειαν [Ἰ]νδῶν εἰς π[ύρ] ἀθά-	18	B 14
25	νατον βᾶς[.]ενηται. σ[υ]	19, 20	
	][σ[ ]]. θρωπεν[		
27	][ουλου[		
	[ἐν ἀμεριμνία διαγόν-]	ps. Call. 116 A 7	
38	τες· χαίρομεν [ἐν ἐρημίαις,	12	
	ἐν μέσοις καθ'εξόμενοι δέν-	13	} D VIII 22 Ambr. A 8
40	δρουν. ἐπὶ τῶν θεῶν προσέχο-	13, 14	
	μεν νοῦν, ἵνα [μὴ τῶν ἀνθρώπων		
	ὁμειλίαι ψυχῇ [ἀπὸ θεοῦ περι-	16	
	σπάσῃ ὀφθαλμ[ο]ύς·		
	γὰρ ἐαυτῶι ζῆν[		
45	ος· μακάριος δὲ [ὁς μηδενὸς δεῖ-	16	A 11
	ται· καὶ δεῖ τὸν ἀρ[έσκων] βουλό-	19, 20	
	μενον κακὸν εἶναι καὶ δοῦλον·	20	
	ὁμοίω φίλον τὸ δ[μοιον. οὐ]		
	χρεῖαν ἔχομεν πό[λιν] ἔχειν,	21 D IX 1	
50	σύνοδον ἐπιβούλ[ων] ἀνδρῶν·	21, 22	
	ἡμῖν οἶκος ὁ θεός[ἐκτισεν	23	
52	δρη καὶ ἕλας σάνδ[...]	23, 24	
I. 24, 25	ps. Call. 115 B 20 MS. D. VIII 4 Ambr. B 14	ἐαυτὸν μετέστησε. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἦν. contemptisque moribus nostris.	
37	ps. Call. 116 A 7	ἐν ἀμεριμνία διαγόντες.	
38, 39	12, 13	χαίρομεν ἡμεῖς ἐν (L) ἐρημίαις καὶ μέσαις ἕλαις (A, C) καθ'εξόμενοι.	
40	MS. D. VIII 22 ps. Call. 14 Ambr. A 8	ἵνα εἰς πᾶν ἀρέσκων τῶ θεῷ ἐφιστάνομεν τὸν νοῦν. in mediis silvis sedentes, et his tantum sensibus nostris occupati.	
41	ps. Call. 15	ἵνα μὴ αἱ ἀδολεσχίαι τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς ἡμῶν	
42, 43	16	περισπάσῃ ἀπὸ τῆς θεοῦ δοξολογίας.	
45	16	μακάριος γὰρ ἐστὶν ὁ μηδενὸς τῶν περισσῶν δεόμενος.	
	Ambr. 11	beatus est ille qui nullius indiget.	
46	ps. Call. 19, 20	τὸν γὰρ βουλόμενον ἀνθρώπων ἀρέσκων πᾶσι χρῆ καὶ δοῦλον	
47		εἶναι πάντων.	
49	21	οὐ χρεῖαν ἔχομεν πόλεις ἐπιζητεῖν. σύνοδος γὰρ	
	MS. D. IX 1	πόλεως ἐπιζητεῖν.	
50	ps. Call. 22	ἐπιβουλῆς ἐστὶν (A.)	
51	23	μεγάλους δὲ ἡμῖν ὁ θεὸς οἶκος ἐκτισεν, δρη ὑψηλά	
52	24	καὶ ἕλας κατασκίους.	
26		Ante θ atramenti vestigia non tam cum «ν» quam cum «υ» aut «χ» quadrare videntur.	
27		Fortasse [ἐβου]λόου, cf. ἐκέλευες, 115 B 21.	
43		Verisimiliter σπάσῃ ὀφθαλμ[ο]ύς· ἕκαστον γὰρ ἐαυτῶι ζῆν [διδάσκει ὁ θε- ός.	
	Cf. Ambr. 116 A 7	unumquemque enim deus certo propositi eius cui deputatus est fine formavit.	
50		aut ἐπιβουλ[ῆς. μεγάλους ...	
52		σανδ[άλων] aut σανδ[ύλων] κατασκίους.	

	Col. V		
fr. A			
		.....	
		] ... ια	
		] εἰ γὰρ ἱμά-	ps. Call. 116 A 31
		τια θέλετε ἔχειν, πολλοῖς δεῖ	32
		χρησθῆναι, τῶι ποιμέ[ν]ι, τῶι ὑφά[ν]-	32/33
5		τηι, τῶι κναφεῖ· μ]ή μοι λέγε·	116 B 1
		οὐ φορῶ μαλακὰ ἱμάτι]α. δουλεία >	2
		γὰρ ἴση ἐστὶν Ἰν]δῶι· ὁ μικροῦ	
		χρυσοῦ ἐπιθυμῶ]ν πολλὴν θέ-	3
		λει ἀρπάζειν.]βα. [...]ρων.	5
		.....	
fr. B			
		.....	
		] ω[.] δ[σο]λοι	5-8
		] υμε σει	
		] πορφυρᾶ >	
		δ]λίγα ὑφαί-	9
5		νετε. πτωχοί ἐστ]ε καὶ μι-	10
		κρὰ θαναμάζοντες. ζῶ]ια] φονεύ-	11
		ετε, γῆς τέκνα ὄν]τα, σώματα	
		]τε ἕξω ση-	18
		]ντα κρέα	22/27
		.....	
I. A 2-5:	ps. Call. 116 A 31-33	εἰ γὰρ πολλὰ ἱμάτια θέλετε ἔχειν, δέεσθε τοῦ ποιμένου, τοῦ ὑφάντου, τοῦ κναφῆος.	
	Ambr. B 6-8	nam si multas habere vestes desideratis, non paucos ... ne- cesse habetis artifices.	
5-9:	ps. Call. 116 B 1-5	καὶ μὴ μοι λέγε· «οὐ φορῶ μαλακὰ ἱμάτια.» ἴση γὰρ ἐστὶ δουλεία τὸ ἐπὶ μικρῶ καὶ μεγάλῳ φροντίζειν· ὁ γὰρ ὀλίγον ἀρεγόμενος χρυσίου καὶ τοῦ πλείονος ἐπιθυμήσει, καὶ ὁ μικρᾶς πόλεως βασιλεῦσαι θέλων, δῆλον ὅτι καὶ τῆς μείζονος ἀρπά- ζει (sic L. μ. ἀπάρξαι θελήσειεν C; μ ἴδιον ἀρξῆ A).	
B 4-7:	B 9-11	εἰ δὲ καὶ τὸ ὀλίγον παρ' ὑμῖν καλὸν ἐστὶ, τῶ ὄντι πτωχοί ἐστε καὶ τὰ μικρὰ θαναμάζοντες. διὰ τί ζῶ]α φονεύετε, γῆς τέκνα ὄντα ...	
	Ambr. 117 A 2	animalia libenter occiditis ...	

Col. VI

fr. A

]ραν
 ]ων
 ]ν οἴνοι
 ]α κρέ-
 5]εργον
 ] εἰ
 ] δε
 ] ε
 ] ον
 10] φεν
 ] ε
 ] .
 ] αι
 ] ι
 .....

fr. B

.....
 ]ωφα[.] μακα [... ὑμῶν
 ἀτυχῆς βίος· ἡμεῖς οὐδὲ πί- ps. Call. 117 A 22/23 D X 19
 νομεν [ἄ]κοντ[ες· παρούσης δάψης,
 ἀμυνομένα μ[όνον ταῖς ἐκ
 5 φύσεως παραγενομέναις ὑδά-
 των ἑοῦσαις πηγαῖς
 γας ... [

fr. C

.....
 ]ω[
 ]μεθα [
 ]..μεθρησι[
 35] μενολοιδ [

l. B 2-6: ps. Call. 117 A 22sq. διὰ ταῦτα πάντα ταλαιπωρος καὶ ἀτυχῆς ὁ βίος ὑμῶν. ἡμεῖς
 μὲν οὐκ οὐδὲ ὑδωρ πίνομεν ἄκοντες, δάψης μὴ παρούσης· ἐξ
 ἀνάγκης δὲ, παρούσης δάψης, ταύτην ἀμυνομένα ταῖς ἐκ φύ-
 σεως παραγενομέναις πηγαῖς ὑδάτων· καὶ μὴ πινόντων ἡμῶν,
 ἕουσι τὰ ῥεῖθρα.

MS. D. X 19

36]ητε μαρία [ps. Call. 118 A 14
 ]ς φρονήσει [
 ]η [κ]έρδος . [
 νη[...].μιν κατ[
 40 φρόνησι]ν διώκοντες, [βαρυνό- 17
 μενοι τ[ὸν νοῦ]ν· εὐτυχέ[στεροι 18
 παρ' ὑμ[ῖν οἱ μα]ινόμεν[οι· οὔτοι 19
 γὰρ με[θύουσι, μ]ὴ ἀγοράζ[οντες A 19/B 1
 οἶνον. καὶ τῶ[πιτε]ε ἀλλ[ήλους 4 Ambr. B 2
 45 καὶ δικάζεσ[θε] ..... μαν- 7 3
 θάνετε φίλας [
 ἀκούομεν ὅτι π[ολλὰ φαγόν- 9
 τες, ὅταν μὴ κα[τισ]χέητε [ῥ]ῆ- 9
 ψαι, ἃ ἐχωρήσατε ἐξεμεῖτε, 10 Ambr. B 6
 50 τὴν φύσιν στρέφοντες· κ[ά]τω- 11/12
 θεν μὲν πίνετε κενούμενοι, Ambr. B 8
 ἄνωθεν δὲ ἀποπατεῖτε, > 11

Col. VII

1 ἀντὶ τῶν ποδῶν ἐπὶ τὴν κ[εφαλὴν ps. Call. 118 B 14/15
 περιπατεῖτε ἄφρονες. τί βιάζε- 15
 σθε πληροῦσθαι, ἵνα βιάζησθε 16 Ambr. B 9/10
 κενοῦσθαι, ὕβριν κα[ὶ] νόσον 16
 5 προσλαβόντες; μέν[ε]τε τὴν 17
 φύσιν τρέφουσαν ἐφ' οἷς θέλει,
 καὶ θεραπεύσει ὑμᾶς· καὶ ἐκτός 18
 ἡδονῆς τυγχάνετε[ε· τ]έλος γὰρ 19
 κόρο[υ ἀμ]έτρον βάσα[ρο]ς. οὔτε 119 A 1
 10 ὕμει[ς] ἐσ[τε]· κολάζεσθε γὰρ 2
 νόσο[ις]. εἰ δὲ ἐπιδεικνύσθε 4
 ὅτι πολλὰ ἔχετε, ἄλλοις χαρί- 5
 σασθε. ἀκούομεν δὲ ὅτι πτω- 5/6
 χοῖς οὐδὲ ἄρτον αἰτοῦσι δίδοτε· 6/7

l. 44: Ambr. 118 B 2 ... vosque invicem verberatis ...
 45-47: ps. Call. 7sq. εἰθ' οὕτως τοῦ οἴνου διαπνευσθέντος, μαθάνετε τὰ παρ' ὑμῶν
 δρασθέντα ἐκ τῶν ἀλγηδόνων. καὶ οὐκ οὕτως ἰσχύετε παρα-
 φυλάξαι τὴν μέθην.
 Ambr. 3/4 vix potestis agnoscere quemadmodum ebrietatem vestram
 custodire valeatis. audio etiam quod ...
 36 fortasse: ἵνα χαίρ[ητε] μαρία[ι]
 46 fortasse: φυλασ[ι]
 48 ultima littera ε esse non potest, sed potius ι vel υ videtur.

15	ὄλας δὲ οὐσίας ἐπὶ τραπέζας σκορπίζετε· διὰ τοῦτο πολλοὶ ἰατροὶ παρ' ὑμῶν ἐκκενοῦντες ὑμᾶς ἢ τέχναις ἢ λειμῶι. τότε οἱ μὲν πολὺν] ἐκχέοντες οἶνον	ps. Call. 119 A 7 9 10 11/12 13
20	]. υἱεν ὕδατος διο- δ[καὶ] [ποτ]ε παρ[ά φύσιν κα[ί] τὸν κ[ατὰ φύσιν ἐπιθυμ[	16 17 17
25	οὐ δύνασθε οὐ ζητοῦμεν οἶνον· ὕδωρ ἔχομεν μόνον ὅσον θέλομεν.	20 21 Ambr. 119 A 2

Desunt lin. ca. 20

48	πρὸς σα[ἄν- θρώπους ε[	
50	καὶ τέχν[ἐκτέμ- χεύετε μ[νετε ἐν[	119 B 13 14

Col. VIII

fr. A

5	.....]σο....]δουλεύ- εβιά]σατο. παθοῦ- σα δ' αὐτὴ πα[ρέχει τὴν ὕβριν· τούτων ἄπειροι Βραχυμᾶναι· ἐπ' οὐδένο[ς] πολεμοῦμεν·]μεν· εἰ δὲ μακά-	ps. Call. 119 B 29 120 A 1 1/2
---	---	--------------------------------------

l. 26, 27 ps. Call. 119 A 20/21 Βραχυμᾶνες δὲ οἶνον οὐκ ἐπιζητοῦμεν· ὕδωρ ὅσον θέλομεν ἔχομεν ...
Ambr. 2 aquam autem habemus, quam solam volumus.

A 8 ps. Call. 120 A 1/2 ἀλλὰ τούτων πάντων ἄπειροὶ εἰσι Βραχυμᾶνες, ἐπ' οὐδένο[ς] δυνάμενοι ποτε πολεμηθῆναι· οὐδένο[ς] γὰρ τῶν ἐν ὑμῖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν.

5, 6 fortasse: Μακεδονία] δουλεύ[ουσα πάντα ἐβιά]σατο (ps. Call. 119 B 27-29).

11	... μακ]άριος εἰ παραγενό- μενος ἡμῶν οἴκησον ἐρ]ημίαν]περιφοι δε]ξόμεθα 15]ση ἄ νῶν δ]πλα]ος σ]ῶμα]λα	ps. Call. 120 A 4 116 A 16 120 A 4/5 6
fr. B	.....] δε ἐν ξύλοι μ[Pap. IV 1-15 ps. Call. 115 A 22 ἄ]ργυρον ὄψε ω[III 27 114 B 22-25]ι προσφέροντες ἐλ[αιον IV 13 114 B 23 115 A 25 μάτ]αιοι παρ' ἡμῶν ἀθλι[οι 5 ἀνθ]ρωποι καὶ πολλοὶ κ.[ ]αι ἀποθνήσκουσιν [ ]οι ταῦτ' ἀνασκάπτου[σιν I 5 112 B 22]αι ἄλλοι τ' ἄλλων κο[.. ρα διὰ ταῦτα κλαί[ε- 10 τε τύ]πτεσθε φονεύεσθε VI 44 118 B 4 ... ἐγ]ὼ καταφρονῶ τούτω]ν 116 A 3] μηδὲν ἔχειν ὡς οὐδ[ ]α δύνασαι· ἔχεις ὅσα μ[ ]λέγεις ἐκὼν μὴ ἔχειν 15 ... μέ]γα φρονεῖς, πάντα εὐ]φο]ν· ἐπ' II 15 120 A 8/7 113 B 1 ἐρημ]ίαν βόσκον γυμνὸς π[120 A 5 D XI 2]α θεοῦ δώροις ἀρκού[με- III 40 115 A 5 νος· ἐ]λεφάντων ἀγοράζε [I 43-45 112 B 26]ἐπέκλινας ημ[20]εθα νεκρω[I 21 112 A 24	

l. 11/12 ps. Call. 4/5 ... παραγενόμενος εἰς Ἰνδοῦς τοὺς Βραχυμᾶνας ἰδῶν, ἐπ' ἐρη-
μίας οὐκ ἔκησον γυμνός.

MS. D XI 2

10 fortasse: οὐδὲν θέλω]μεν vel ποθοῦ]μεν.
11 μακα]ρίζεις με longius esse videtur. Fortasse scriba bis μακάριος scripsit.
B 14/16 veri similiter: ἐφ' ἄ μέ]γα φρονεῖς.

Col. IX

Ἡράκλειτος Ἐρμοδώρῳ χαίρειν·
 πυνθάνομαι Ἐφείσιους μέλ-
 λειν εἰσ]γγήσασθαι νόμον
 κατ' [ἐμοῦ] ἀνομώ[τ]ατον· οὐδείς
 5 γ]ὰρ νό[μ]ος ἐφ' ἐνός, ἀλλὰ δίκ[η].
 ο[ἰ]κ[ε] ἴσασ[ιν] Ἐφείσιοι ὅτι ἕτερον
 δικαστῆς νομοθέτου· καὶ τῆ[ιδε]
 ἄμεινον ἐπὶ ἀπαθέστερον
 πρὸς ἄδηλον τὸν μέλλοντα
 10 πράσσειν. ὁ δικάζων δὲ ὄρᾱι
 τὸν κ[ρ]ινόμενον, ὡς συνά-
 πτετα[ι τὸ πάθ]ος. ἴσασί με, Ἐρμ[ό]-
 δωρε, συντ[εχνιτεύσαντά σοι,
 {οἱ} τοὺς νόμου[ς], καμὲ ἐλάσαι βού-
 15 λονται, ἀλλ' οὐ πρότερόν γε ἢ ἐ-
 λέγξαι αὐτοῦ[ς] ὅτι ἀδίκᾳ ἐγνώ-
 κασ[ι], τὸν μὴ γελῶντα καὶ πάν-
 τ[ι]α μισανθρωποῦντα πρὸ
 ἡ[λί]ου δύνοντος ἐξιέναι τῆς πό-
 20 λ[εως]· τοῦτο νομοθετεῖν βου-
 λ[έονται]. οὐδείς δ' ἐστὶν ὁ μὴ]
 [γελῶν, Ἐρμόδωρε, ἢ Ἡράκλειτος,]
 ὥστε μ[ε] ἐλαόνουσιν. ὦ ἄν-
 25 θρωποι, οἳ θέλετε μαθεῖν πρό-
 τερον διὰ τί αἰεὶ ἀγελαστῶ; οὐ
 μεισῶν [ἀνθρώπους ἀλλὰ κα-
 κίαν αὐτ[ῶν]. οὕτω γράφατε
 [τὸν νόμον· «εἴ τις μισεῖ κα-]
 30 κία]ν, ἐξίτω [τῆς πόλεως], καὶ πρῶ-
 το[ς] ἐξειμ[ι]. φηγαδενθήσομαι
 οὐ πατρίδ[ος] ἀλλὰ πονηρίας
 ἄσ]μενος. μεταγράφατε τὸ διά-
 35 τ[αγμα]. εἰ δ[ὲ] ὁμολογεῖτε Ἐφε-
 σί]ους κακία[ν] εἶναι, καὶ ὑμᾶς
 μ]εισῶ. πῶ[ς] οὐκ ἂν ἐγὼ δι-
 και]ότερον [νομοθέτης εἶην,
 τοῦς] ποιήσ[αντας] Ἡράκλειτον

1. 1 Ἡράκλειτος et χαίρειν om. codd. 1. 8 l. ἐπεί.
 3 εἰσηγεῖσθαι codd. 10 πράξειν codd.
 5 pro δβαη: κρίσις codd. 24 πρότερον om. codd.
 6 ἕτερος codd. 33 Ἐφείσιους BH: Ἐφείσιος codd.
 7 καὶ τότε codd. 36 δικαιότερον Vat. 1354, H: δικαιότερος codd., B.

38 διὰ π]ονηρί[αν ἀγέλαστον
 [ἐξιέναι τοῦ ζῆν]

Desunt lin. ca. 22 = Hercher, p. 284, ll. 20-32

Col. X

.....
 ]. εσθε.[
 10]. ἐγὼ δ[
 θ]αυμάζ[ετε
 ]. οτε γ[ε]λῶ, ἐγὼ δὲ
 τοὺς γελῶν]τας ὅτι ἀδικοῦντες
 χαίρουσι, σ]κνυθ[ωπάξιν δέον
 15 οὐ δικαιοπρ]αγοῦν]τας.

Desunt lin. 6 = H. p. 284, ll. 36-39

ἱεροσυλήσαντες προ]αγω-
 γεῦ[σαντες] ὄχλοις ὄραθ]έντες
 ἀπι]στοι, τυμπανίσαντες, ἄλλ]ος ἄλ-
 25 λον [πλήρης] κακοῦ. ταῦτα γ[ε]λά-
 σω π[ρο]ιοῦντας ἀνθρώπους ὄρ]ῶν
 τὰς [ἐσθῆ]τας, τὰ γένεια, τοῦς] κεφα-
 λῆς πόνους ἀτημελήτους, ἢ γ]υ-
 ναῖκα φαρμακέως ἐπ]ειλη[μμέ-
 30 νην τέκνου, ἢ] μικράκια τ[ῆς]
 οὐσίας αὐ]τῶν ἐκβε[βρω-
 μένα, ἢ πολίτην] γαμετ[ῆν] ἀφη-
 ρημένον, ἢ κόρη]ν βίαι δια-
 παρθενευθεῖσαν ἐ]ν πανν[υ-
 35 χίσει, ἢ ἐταίραν] οἴπῳ γυναι-
 κα γυναικῶν ἔχ]ουσαν πάθη,
 ἢ διὰ ἀσέλγειαν νεα]νίσκον
 [ἔνα πόλεως] ἐραστὴν ὄλης;]

Desunt lin. 7 = H. p. 284, ll. 47-51

44 ἢ τοὺς ἐπί]

1. 9-12 ἀλλ' οὐκ ἐθέλετε. ἐγὼ μὲν βούλομαι καὶ νόμος εἰμι ἄλλων, εἰς ὧν· οὐκ ἀρκῶ πόλιν
 κολάζειν· θαυμάζετε εἰ μὴδέτω γελῶ. codd.
 25-27 ταῦτα γελῶσω ὄρων ἀνθρώπους ποιοῦντας ἐσθῆτα καὶ γένεια καὶ τῆς κεφαλῆς π. codd.
 31 αὐτῶν om. codd.
 32 γαμετῆς Her.
 35/36 γυναῖκα om. codd., add. B, quod noster ex litterarum numero confirmare videtur.
 36 post ἔχουσαν: ἤδη F: om. cett.

9 βού]λεσθε legi posse non videtur.

1. 12 μὴδ]έποτε legi posse non videtur.

- 45 σκηνης ἀ]γων[οθετουμέ-
 νους δήμου]ς ταῦτα [τά μεγά-
 λα δίκαια; ἀ]φήσει δέ μ[ου τὴν
 ὄψιν ἀρετή], διαχυθῆναι [ὑστέρα
 πονηρίας ἰστ]αμένη; ἢ τοὺς [ἀλη-
 50 θινούς πολέ]μους ὑμῶν γελ[ά-
 σω, ὅτε προφ]άσεις ἀδικημά-
 των ποιησά]μενοι μαιφο- >

Col. XI

- νεῖσθε, δύστηνο[ι ἐξ ἀνθρώ-
 πων θηρία γεγονό]τες, ἀλοῖς
 καὶ σάλπιξι διὰ μου[σικῆς εἰς
 ἄμουσα πάθη παροξυν]όμενοι;
 5 σίδηρος δὲ ἀρότρων καὶ [γεωργί-
 ας δικαιότερα ὄργανα σφαγῆ]ς
 καὶ θανάτων εὐτρέπισται· ὕβ[ρί-
 ζονται δὲ δι' ὑμῶν θεοί, Ἄθη-
 νᾶ πολεμιστήρια καὶ Ἄρης >
 10 ἐννάλιος καλούμενος, ἀπολο-
 γία ὧν ὑ[μ]εῖς ἀν]ομεῖτε, θεοὶ συ-
 κοφαντ[σόμε]νοι. φάλαγγες >
 δ' ἀντισ[τάντ]ες ἀνθρώποιοι κατ'
 ἀνθρώ[πων, κα]τ' ἀλλήλων [σφα-
 15 γὰς εὐχ]εσθε, λιπ]οτάκτας [τοὺς
 μ]ὴ μαι[φρονού]ντας τιμωροῦ]-
 μενο[ι, ἀριστέας τοὺς ἐμπλε-
 ο]γράφαντας αἵματι τιμῶντες. ἰσ-
 χ]ύι οὐδ[ὲ] λείοντες ὀπλίζον-
 20 ται κατ' ἀλλή]λων, οὐ[δὲ] ξίφη
 ἀναλ[α]μβάνο[υ]σιν ἰππ[οι, οὐδὲ

1. 46 ταῦτα om. codd. 1. 50 ὑμῶν πολέμους codd.
 48 χυθῆναι codd.: διαχυθῆναι Ber. 52 καταμαιφρονεῖσθε codd.
 49 τεταγμένη codd.
 1. 3 μᾶστιξι codd.: σάλπιξι B, quod corroboratur.
 6 δικαιότερον ὄργανον codd.
 7 ἠδ' εὐτρέπισται codd.
 8 ὕβριζεται δὲ δι' ὑμῶν θεός codd. - δὲ EF, om. cett.
 9 πολεμιστήρια codd.
 10-12 ἀπολογία - συκοφαντούμενοι om. codd.
 12/13 φάλαγγας δὲ ἀντιστήσαντες codd.
 14 ἀνθρώπων ἀλλήλων codd.
 15 ὡς λειποτάκτας codd., quod spatium excedit.
 17 καὶ ὡς ἀριστέας codd., quod spatium excedit.
 18/19 ἰσχύι om. codd. - λείοντες δ' οὐχ codd.
 21 αἱ add. codd.: οἱ B.

- 22 τ]εθωρακισμέν[οι ἐπ' αἰετοὺς
 αἰετοί, οὐδὲ τι ἄ]λλο ἔχουσι
 μάχης ὄρ[γ]ανον, [ἀλλ' ἐκάστωι
 25 τὰ μέρη κ]αί] ὄπλα[α]· τοῖς μὲν ἴος,
 τοῖς δὲ κέρατα, τ[ο]ῖς δὲ ὄπλαι,
 τοῖς δὲ ὄγχι, τοῖς δὲ πτερά, το[ῖς
 δὲ] τάχ[ο]ς, ἄλλοις δὲ μέγεθο[ς, ἄλ-
 30 λοις ὀλιγότης, οἷς δὲ [πάχος, οἷς
 δὲ νῆξις, πολλοῖς οὐδὲν ἄ]λο-
 λο ἦ] πνεῦμα. οὐδ[ὲν] ξίφος ἄ]λο-
 γα] ποιῶ ζῶια χ]αίρειν, ὡς φυλα]τ-
 τό]μενον ἐν αὐ[τοῖς φύσεω]ς
 ν]όμον, ἀλλ' ο[ὐκ] ἐν ἀνθ]ρώποιο[ς].
 35 μᾶ]λλον δ[ὲ] τοῦτο π]λέον ἄ]ν
 εἶη παρὰβασις, ἐν κ]ρίττοσι δι-
 τό ἀβέ]βαιον. τέ-
 λος δὲ πολέμων τί ὕ[μῖν] ἄρα
 εὐκτέον; ἢ δι' ἐκεῖ]νο παύσε-
 40 τέ με κατηφείας; οὐχ]εῖ] πλέονες
 ὀμοφύλων σφῶν κα]ὶ δειδρο-
 τομουμένη γῆ καὶ ἀνα]ρπαζομέ-
 νη πόλις καὶ γῆρας προση]λα-
 κίζόμενον καὶ γυναῖκες] ἀπα-
 45 γόμεναι καὶ τέκνα ἐξ ἀγκ]ά- >
 λων ἀποσπώμενα, καὶ θ]άλαμοι
 φθειρόμενοι, καὶ παρθ]ένοι παλ-
 λακευόμεναι, καὶ μει]ράκια θη-
 λονόμενα, καὶ ἐλεύ]θεροι σι-
 50 δηροδετούμενοι, καὶ ν]αῖοι θε-
 [ῶν κατασπώμενοι, καὶ ἡρῶα δαι-]
 [μόνων ἀνορντόμενα, καὶ παι-]
 [ᾶνες ἀνοσίων ἔργων, καὶ χαρισ-]
 [τήρια θεοῖς ἀδικίας; ταῦ-]

1. 22/23 τεθωρακισμένον <ἀν>W: ἴοις αἰετὸν ἐπ' αἰετῶ codd.
 23/24 οὐδὲν ἄλλο μάχης ἔχει E: ἔχει μάχης cett.
 25 τοῖς μὲν ἴος om. codd.
 26 τοῖς μὲν κέρατα τὰ ὄπλα codd.
 28 δὲ post ἄλλοις om. codd.
 30/31 πολλοῖς δὲ πνεῦμα codd.
 32 χαίρειν ὄραντα φυλαττόμενον codd.
 36/37 ἐν κρείττοσι τὸ ἀβέβαιον codd.
 38/39 εὐκτέον ἄρα codd.
 40/41 οὐχὶ δὲ et ὀμοφύλων σφῶν καὶ om. E: πόθεν, οὐχὶ δὲ πλέον cett. codd.
 47 διαφθειρόμενοι codd.
 36/37 fortasse διεκαιοῦται, 1. 40/41 vel πλέον ἐστίν.

Col. XII

τα ἀγελαστῶ. ἐν εἰρήνῃ] πολε-
 μεί[τε διὰ λόγ]ων, ἐν[πολέμω] πο-
 λιτεύε[σθε] διὰ σιδήρου. ἀρπάζε-
 5 ται τὸ δίκαιον ἐν ψήφοις, ἀρπάζε-
 ται τὸ δίκαιον ἐν ξίφεσιν. Ἐρμό-
 δωρος ἐλαύνεται νόμους γρά-
 φων, Ἡράκλειτος διώκεται ἀσε-
 βείας. αἱ πόλεις ἐρημίαι καλο-
 κάγαθίας, αἱ ἐρημίαι πρὸς τὸ
 10 ἀδικεῖν ὄχλος. τείχη ἔστηκε,
 ἀνθρώπων σύμβολα πονηρί-
 ας, ἀποκλείοντα τὴν βίαν ὑμῶν.
 οἰκίαι περιβέβληται πᾶσιν,
 ἕτερα τείχη πλημμυλείας· οἱ
 15 ἔνδον πολέμοιοι, ἀλλὰ πολῖται,
 οἱ ἐκτὸς πολέμοιοι, ἀλλὰ ξένοιοι.
 πάντ[ες] ἐχθροί, οὐδένεσ φίλοι.
 δύνα[μα] γελᾶν ἐχθροὺς ὄρων
 20 τούτ[ους]; τὸν ἀλλότριον πλοῦ-
 τον ἴδιον οἴ[σεσθε], τὰς ἀλλοτρι-
 ας γυναι[κας] ἰδίας νομίζετε,
 τοὺς ἐλε[υθέρους] ἀνδραποδί-
 ζετε, πᾶ[ντα] βιάζεσθε ἃ μὴ πε-
 φύκατε.] τὰ μάλιστα δοκοῦντα
 25 ὑμῶν δικαιοσύνης εἶναι σύμ-
 बोλα, [οἱ νόμοιοι, ἀδικίας ἐστὶ τε-
 κμή[ριον]. εἰ] γὰρ μὴ ἦσαν, ἀνέ-
 δην [ἂν αἰεὶ ἐπον]ηρεύεσθε. νῦν
 30 δ' εἴ τι [καὶ] μικρὸν ἐπιστ[ο]μίζε-
 σθε, φ[όβω] κολάσεως κατέχε-

1. 3/4 ἀρπάζεται τὸ δίκαιον ἐν ψήφοις om. codd.
 4/5 ἀρπάζετε codd.
 7 pro διώκεται: ἐλαύνεται codd.
 8 ἐρημοιοι codd.
 9 καλοκάγαθίας codd., in papyro ι insertum est.
 10 ὄχλοιοι codd.
 18 γελᾶσαι codd.
 19 τοσοῦτους codd.
 22/23 τὰ ζῶντα κατεσθίετε, τοὺς νόμους παραβαίνετε, παρανομίας νομοθετεῖτε, πάντα βιάζεσθε
 ἃ μὴ πεφύκατε codd.
 25 ὑμῶν om. E.
 26 εἰσὶ codd.
 28 ἐπονηρεύεσθε E: ἐπορεύεσθε cett. αἰεὶ omisso.
 29 νῦν δέ τι codd.: νῦν δέ εἴ τι B, quod noster confirmat.
 30/31 κατέχεσθε εἰς πᾶσαν ἀδικίαν codd. Hic in codd. epistula concluditur.

31 σθε. [. εἰνεχ[...]τες
 ελα [ ]θαι
 αν [ ] .
 ] αρ
 35 . [ ] α]μαρτα-
 ν[ ]ος αἰετοῖς
 ι. [ ] . . α προτροπή
 δ[ ] χεσθαι. οὐδένεσ
 β[όες ὄντε]ς καλοὶ κεραμαχίας
 40 ν[ ] παιδεύονται δρα-
 μόντες φυ]γεῖν. ἀλλ' ἕκαστον
 ζῶιον ταλ]αιπώρως πρὸς ὃ πέ-
 πονθε πολ]εμεῖται. ἀλλ' ὑμεῖς
 ἀνθρωπο]ι γεγεννημένοι >
 45]λογίαις ζήτε· οἱ μὲν
 ]πνημε[ ] .ς ἰπτάμε-
 νοιοι, οἱ δέ] δίκην τάρων κερα-
 μαχοῦν]τες, οἱ δέ οἷα κάπροι
 ἀπολελεῖ]μμένοι γαστρος, οἱ δέ
 50 δίκην οἰω]γῶν φερόμενοιοι, ἄλ-
 λοιοι . . .]ημάτων, ἄλλοιοι κα-
 . . . . .]ιδων οὐδεῖς κατα
 . . . . . ἀλλ]ὰ πάντες τὸ τηλι-
 κοῦτον ἀμ]α παρορῶντες ζήτε.

Col. XIII

1 τ]οῦτο οὐχὶ ν[ο]ῦν ἐστὶ πεπηρω-
 σ]θαι; κόσμον θεάτρων ἐκπλητ-
 τ]όμενοιοι, κόσμον ἄστρον ἀτι-
 μᾶτε], ἀψύχοιοι πεποικιλμένον,

1. 31 Hic incipit finis adhuc inedita huius epistulae.
 39 κεραμαχίας: ἄπαξ λεγόμενον.
 45 [ἐν παρα]λογίαις vel [ἐν ἀντι]λογίαις.

3 La restitution ἀτι[μᾶτε] paraît difficilement contestable. La position du δέ favorise la virgule après πεποικιλμένον et le rattachement de ἀψύχοιοι πεποικιλμένον au premier κόσμον. Le deuxième κόσμον semble être repris par οὐρανὸν δὲ θεοῖς, par un procédé de parataxe. Par contre, si ἀψύχοιοι πεποικιλμένον se rapportait à κόσμον ἄστρον, ce qui paraît invraisemblable, l'expression [οὐρα]γῶν δέ, si l'on accepte cette restitution, introduirait une opposition peu admissible à κόσμον ἄστρον. Notre interprétation exige un point après θεοῖς, car si on met un point après πεποικιλμένον, le datif θεοῖς serait difficile à construire dans la phrase suivante.

Pour la suite, cependant, se présente la difficulté de trouver un régime pour ἴδετε, à moins qu'on ne restitue, par exemple, [βίον] au début de la ligne 6, [βίον] ἦμιον. La leçon ἦμιον paraît certaine. Notre interprétation reste naturellement conjecturale.

- 5 οὐρα]νὸν δὲ θεοῖς. ἴδετέ ποτε
βίον] ἥλιον φυχῆι δόντα· ἀλλὰ
μή]ν]η μὴ λαθέτω τὸ τηλικούτον
ὕμ]ᾶς κόσμος. ἀριθμήσατε καὶ
ἀσ]τέρων δρόμους. λέγει τις ὑμῖν
10 ὁμονοεῖν· μὴ στασιάζετε. λέ-
γε[ι] τις ὑμῖν· παιδεύ[εσθ]ε, μὴ
ἀ]μαρ]τάνετε· νόμ]ος ἀ]πειλεῖ.
κ[όλ]ασιν φυλάττεσθε, προτίνε[σ]-
θε γ]έρας ἀρετῆς, φιλονικεῖτε.
15 λέο]ντες οὐ μαιφονοῦσι λέ-
ον[τ]ας, οὐδὲ λύκοι λύκους φαρμα-
κε[ύ]ουσιν, οὐδὲ ἵπποι κατὰ ἵππων
συνόμνυνται, οὐδὲ ἀκροπόλεις
ἀποτεμόμενοι ἐλέφαντες
20 α[ί]ο]οῦσιν. ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡμῶν
διατρ]ίφαντα ἡμεροῦνται. ἄν-
θρω]πιοὶ δὲ μετ' ἀνθρώπων
ἐξηγ]ριῶνται, καὶ ἀδελφοὶ ἀ-
δελφο]ῦς ἀλληλοτεισίαν ποιη-
25 σάμ]ενοι ἔσφαξαν, καὶ πατέρες
τέκ]να ἐφαρμάκευσαν, καὶ υἱοὶ
γνήσι]οι γονέων κεφαλὰς ἀπέ-
κοψα]ν, καὶ γυναῖκες ἀνδρῶν
..... ἀπ]έστησαν καὶ
30 ..... ἄν]δρες ἐκλαθό-
μενοι γυναῖκα]ς μετὰ τὴν >
σποράν ἀπέ]κτειναν. ἀσελγεῖς
ἅμα [καὶ ἀ]νόσιοι πεποιήκασι]ν
ὑπό]πτο]υς πονηρευμάτων ...

- l. 13 προτίνε[σθε]. Faute d'orthographe due à la prononciation iotacisée.
21 διατρ]ίφαντα <ζῶια>, ἀπὸ κοινοῦ, quoique le verbe reste au pluriel, conformément aux sujets masculins de la phrase précédente.
24 ἀλληλοτεισίαν: ἕκαστ' λεγόμενον.
29 On peut conjecturer [τῶν ἐαυτῶν ἀπ]έστησαν, au début de la ligne, mais les vestiges ne sont pas suffisants pour contrôler cette lecture.
30 Peut-être faut-il lire [γαμήσαντες ἄν]δρες, au début de la ligne 30.
32 [σποράν] Cf. Plat. Leg. 729c, εἶνος ἄν τις γενεθλίους θεοὺς εἰς παίδων αὐτοῦ σποράν ἴσχοι.
34 Après cette ligne, il semble qu'il y ait une lacune d'au moins une ligne, contenant l'attribut de ὑπό]πτο]υς, et le régime de δικ[αιος]ύνην et de ἄδικον, dans la ligne 35. Le sens semble devoir être que les rôles sont renversés, et que le coupable paraît innocent:
l. 33 πεποιήκασι]ν
ὑπό]πτο]υς πονηρευμάτων
<ἀναιτίους, ὥστε πράττειν>
δικ[αιος]ύνην δοκεῖ<ν> τὸν ἄδικον.

- 35 δικ[αιος]ύνην δοκεῖ τὸν ἄδικον·
ὦν [ἀπῆ]λλακται τὰ ἄλογα ζῶια.
οὐ φι]λαρ]γυροῦσιν ἐλέφαντες,
οὐδα[μοῦ] θησανορίζονται χρήμα-
τα λέ]οντ]ες, οὐδὲ πέμματα καὶ
40 μελι]κράτ]ων μελξεις καταρ-
τούουσιν β[όε]ς, οὐδὲ μειλησίας
ἐ]ν]τ[ί]θ]εντ[α]ι οἱ ταῦροι, οὐδὲ ἐ-
θ[ν]ῶν [τις ἐ]σθῆς ἐστὶν αὐτοῖς.
οὐδὲ ἐ]παρ]ηξάμενοι φορτα-
45 γωγοῦ]σι, οὐ]δὲ ὅμοιον γένος
ἀνθρ[ώπων] θεράποντας. ἐξ
ὦν [διαζῆ]ι τ]ὰ μὲν ἐν φωλεοῖς,
τὰ δὲ [ἐν ἀντ]ροισ, ἃ δὲ κατὰ λο-
χμάς, [τὰ δὲ ἐ]ν πεδίοις, ἄλλα δι'
50 ὑγρῶ]ν, ἄλλα δι' αἰθέρος, οὐδὲν
ἔξω [ἐστίν], δοθέντος χωρίου.
πάθο]ς δὲ ὅτ]αν ἕτερον συγγε-
γέννη]ται, ὀρ]ῶμεν ἔχοντας
σκέπ]ην νάκ]ην δασείαν, ἢ ῥί-
55 γους ἀπαθείς, ἢ πάγο]υς, ὄστρα-
κον ὡς φυλ]ακῆν [ἔλαβ]ον

Col. XIV

- 1 ἔκφρυσιν, τροφὰς δὲ ὀρείους καὶ
πεδιάδας νομάς, ὑδάτω]ν δ]ἔ
ἄφθονα κρηναῖα καὶ λι]μν]αῖα
δεύματα. διὰ τοῦτο ἀνεπ[ι]βού]λευ-
5 τα ζῆι, σφαγῆς οὐ πειρώμενα >,
πλήν δι' ἀνθρώπων. πάλιν >
θηριῶδὲς γε τὸ φύσει ἡμερον.
ξίφη ἐπὶ πατέρας, ξίφη ἐπὶ μη-
τέρας, ξίφη ἐπὶ τέκνα, ἐπὶ ἀδελ-

- l. 35 L'ommission du <ν> serait amenée par l'homoioteleuton.
46 On peut supposer une lacune, ou une corruption, car la conjecture ἀνθρ[ώπων] est extrêmement probable, mais ne suffit pas pour compléter la phrase. L'auteur semble faire allusion à la réduction en esclavage de leurs semblables par les hommes, de sorte qu'on pourrait suggérer ἀνθρ[ώπων] <τρόπον> θεράποντας <ποιούσι>, ou, si le copiste a sauté une ligne de son modèle, l. 45 ... ὅμοιον γένος <χειρωσάμενοι ποιοῦσιν, ὡσπερ>.
l. 46 ἀνθρ[ώποι] θεράποντας.
54 [νάκ]ην. Cf. Paus. 4, 11, 3, αἰγῶν νάκαι καὶ προβάτων.
1 ἔκφρυσιν. Cf. Aesch. fr. 252; Plat. Phdr. 251 b.

Κί[ρ]η[κ]η ἐνιαυτόν. εἶτα κόρωι
 Πη[ν]ελόπη[ς] ἐπεθύμει· Ἀρήτη
 ἦν [δῆ]που σωφρονεστέρα· ἐπεὶ
 50 κα[ὶ] π[α]ρ' ἐκείνη ἂν ἔμεινεν.
 οὐδ[έ]ν εὐρίσκω Ὀδυσσεά τὸν σο-
 φὸν [π]οιοῦντα, εἰ μὴ ἐσθίοντα
 ἢ γυ[ν]αικοπαθοῦντα. ὄσα δὲ
 πλανᾶται, οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ πάσχει·
 55 ἄξιος τῆς κακουργίας μᾶλλον
 δὴ Ὀμήρου ψυχῆ· αὐτὴ γὰρ καὶ
 Ὀδυσ[σε]ύς ὁ γόης καὶ Ἀγαμέμνων

Col. XV

1 ὁ δημ[οβόρος]
 φιλα[ί]
 ἐκew[
 τα ἐπο[
 5 μεισω[
 κολογ[
 διηγῆ[
 δα ὄσ[
 θεῶν[
 10 μὴ φο[
 τισω[
 καὶ θ[
 θεογ[
 οὐκ [
 15 δε ἦν τ[
 ἔσται π[
 ποιων[
 θανμα[
 λουδορ[
 20 κακὰ ε[
 λα καὶ δ[
 ἄνω κα[

Desunt lin. ca. 3

1. 55 ἄξιος pour cette terminaison du féminin, cf. Nonn. Ep. D. 8, 314, deux siècles plus tard. Notre exemple serait le premier attesté. Le sens de ἄξιος «disposé à» est ici un peu forcé. Cf. Dem. 14, 27, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. Arist. *De caelo* 291 b 25, αἰδοῦς ἄξιαν ... τὴν προθυμίαν μᾶλλον ἢ θράσους.

- 26 ἤσθη[
οὐ νομ[
κάστη[
νομοθ[ετ
30 .νοιδ[
κεν νο[
ἔχουσι κε[
αναλλα[
ζημιω[
35 ὡς ἐπιτε[
ὦ Σοβαρ[εῖται
παθίας σ[
ἐξυβρισά[
παρὰ τὰς [
40 .]λον ὄρ[
χησει ἐπ[
πον ἢ ἀδ[
οὐδεμίαν [
Σοβαρεῖτα[ι
45 ἔν' ὡς ἐν ὄ[
δι' οὐδεμίαν[ν
γειρομεν [
τοι μεισητ[οι
.αλλος δ' ἀν[
50 .ς εἰ μὴ ἐκα[
ἀνήρ γε[
καὶ ἐξηκο[
53 π]αλλακίδα[

Fragmenta

- 1 .....
τεω[.....
λον[
ροι τυ[
ληνη[
π.τουντ.[
δε ων α[
τε ποσα.[
λν.τε σκ[
[ουσιw
.....

πο

Fragmenta

- 2 .....
]ν.[
]τε[
]α.π[
]να[
.....
3 .....
]αι
]οι
]τε
]ει
].
]ν
]η
]ν
.....
4 .....
]ει
]ν
5 .....
].[
]οθε[
]σθιω[
.....
6 .....
]..[
]σεν[
]νυ[
].επ[
.....
7 .....
]. στε
]ως ζῶια[
ἐ]λευθερο[
].[
.....

Fragmenta

8

.....
 ].ρω[
 ]εσθ[
 ]σκο[
 ].[
 .....

9

.....
 ]. ιη[
 ]και π[
 ] ετε[
 ]νδ.[
 .....

10

.....
 ]του[
 ]αι ζ[
 ].οσ[
 ]ν[
 .....

11

.....
 ].αν[
 ]μεισ[
 ]τεσαν[
 ]μεθυο[
 ]σαι και μ[
 ]ομηδ[
 ]με.[
 ]π[
 ]θ.[
 .....

12

.....
 ]...
 ]
 ].
 ].ννν
 ]κνα
 ]α μοι

Fragmenta

]α
 ]ους
 ]ου
 ].ς
 ]ν
 .....

13

.....
 ].....[
 ].ς πινο[
 ]τέραν τ.[
 ].ιον δε.[
 ]ς ἡμῆς ο[
 .....

14

.....
 ]. εστε .[
 π]αρέχουσιν .[
 ].ου[.]. και με.[
 ] μεναν[
 ]λους ἐντ[
 ]ε[ ].πε[
 .....

15

.....
 ]..[
 ]εριο[
 ]ρου[
 ]οικτ[
 ποι]κίλοις [
 ]ης ε.[
 ]εχε[
 ]λους [
 .....

16

.....
 ]λόγους
 ]φας
 ]ια
 ]οι
 ]α
 .....

Fragmenta

17

.....
 ]κο.[
 ]εινδ[
 ]οτε.[
 ]βην [

18

.....
 ]ασλ[
 ]ελε[
 ]ναρ[
 ]υδ[
 .....

19

.....
 ]υμ[
 ].δυ[
 ]πα[
 ]η[
 ]υδ[
 ].[
 .....

20

.....
 ]α
 ]ωα
 ]ε
 .....

21

.....
 ].[
 ]ρη.
 ]εσας δ[
 ].κατ[
 ]ραν [

22

.....
 ]θια[
 ].ς δε[
 ]ούδε[
 .....

Fragmenta

23

.....
 ]συμ[
 ]ηδ[
 .....

24

.....
 ]υ[
 ]επ[
 ]εν[
 ]ω[
 ]σ[
 .....

25

.....
 ]ανος [

INDEX

A

[ἀβέ]βαιον XI 37
 ἀγαθός I 14, 42, II 40
 Ἀγαμέμνων XIV 27, 57
 ἀγοράζειν III 36, VI C 43,
 VIII B 18
 ἀγωνίαν I 4
 [ἀ]γων[οθετεῖσθαι] X 45
 ἄδεν IV 14, XIV 20
 ἀδελφός XIII 23, XIV 9
 ἄδηλος IX 9
 ἀδικεῖν II 13, XII 10
 ἀδικημα X 51
 ἀδικία XII 26, XIV 13
 ἀδικος XIII 35
 [ἄδω]ρος III 40
 ἀήρ III 45
 [ἀθά]νατος IV 24
 Ἀθηνά XI 8
 ἄθλιος VIII B 4
 Αἴας XIV 26
 αἰδεῖσθαι XIV 20, 22
 αἰεὶ XIV 31
 αἰετός XI 23, XII 36
 αἰθήρ II 34
 αἶμα I 24, II 5
 αἰρεῖν II 21, XIII 20
 αἰτεῖν VII 14
 ἀιολογηθῆναι II 36

ἀκοσμεῖν XIV 25
 ἀκούειν VI 47, VII 13
 ἀκρόπολις XIII 18
 ἄκων VI B 3
 Ἀλέξανδρος II 44, IV 15
 ἀληθής II 50
 ἀλλά II 33, 47, IX 15, XI 34,
 XII 15, 16, 41, 43, 53,
 XIII 6, XIV 54
 ἄλληλοι VI C 44, XI 14, 20
 ἀλληλοτεῖσθαι XIII 24
 ἄλλος II 7, 28, 39, VII 12,
 VIII B 8, X 24, XI 23,
 XII 50, 51, XIII 49, XIV
 24
 ἀλλότριος II 20, XII 19, 20
 ἀλλόφυλος XIV 12
 ἄλογος XIII 36
 ἄμα XIII 33
 ἀμαστάνειν XIII 11, XIV 33
 ἄμεινον IX 8
 [ἄμ]ετρος VII 9
 ἄμυστος XI 4
 ἀμύνησθαι VI B 4
 ἀναβαίνειν II 2
 ἀναίτιος XIV 12
 ἀναλαμβάνειν XI 21
 ἀναμιμνήσκω II 35
 [ἀνα]ράξεισθαι XI 42
 ἀνασκάπτειν VIII B 7

ἀνδρεία II 14
 ἀνέδην XII 27
 ἀνεπιβούλετος XIV 4
 ἀνήρ XIII 28, 30, XV 51
 ἀντιστάναί XI 13
 ἀνθρωπος I 2, 16, II 42, VIII
 B 5, XII 11, 44, XIII 21,
 22
 ἀνομείν XI 11, XIV 6
 ἄνομος IX 4
 [ἀ]νόσιος XIII 48
 [ἀντ]ρον XIII 33
 ἄνω XV 22
 ἀνωθεν VI C 52
 ἄξιος XIV 55
 ἀπαθήs IX 8, XIII 55
 ἀπαιτεῖν II 3
 ἄπας XIV 39
 [ἀ]πήνεμ[ος] XII 46
 ἀπόβρωμα III 52
 ἀποθνήσκω VIII B 6
 ἀποκλείειν XII 12
 ἀποκάπτειν XIII 27
 ἀποκτείνειν XIII 32, XIV 27,
 28
 ἀπολλύναι II 37
 ἀπολογία XI 10
 ἀποπατεῖν VI 52
 ἀπορήσκειν II 15
 ἀποτέμνειν XIII 19

ἀρα XI 38
 [ἀ]γγυρον VIII B 2
 ἀρ[έσκω] IV 46
 ἀρετή XIII 14
 Ἄρης XI 9
 Ἀρήτη XIV 48
 ἀριθμῆν XIII 8
 ἀρ[μό]σειν XIV 39
 ἀροτρον XI 5
 ἀρπαγή II 30
 ἀρπάσειν II 24, XII 34
 ἄρτος III 51, VII 14
 Ἀρχίλοχος XIV 16
 ἀσέβεια XII 7
 ἀσελγής XIII 32
 ἀσημ[ος] III 27
 [ἀ]σιμενος IX 32
 ἀστήρ XIII 9
 ἀστρον XIII 3
 ἀτι[ε]μ[άζειν] III 23
 ἀτιμῶν XIII 3
 ἀτυχήs VI B 2
 αὐτός I 46, 48, II 1, 46, 48,
 III 7, 9, 51, IX 16, XI 33,
 XIII 43, XIV 15, 18, 28,
 33
 αὐχμῶs I 31
 ἀφθονος XIV 3
 [ἀ]φίεναι X 47
 [ἀφ]ιστάναι XIII 29
 [ἀ]φοβος III 1
 ἀφρον VII 2
 Ἀχιλλεύs XIV 18
 ἀψυχος XIII 4

B

[β]αίνειν IV 25
 βάσανος VII 9
 βασιλεύs I 39, 43
 βία X 33, XII 12
 βιάζεισθαι VII 2, XII 23
 βίος II 21, 28, 38, IV 21,
 VI B 2
 βλέπειν I 27, II 19, 20, III 46
 βόσκειν VIII B 16
 βούλεισθαι XIV 36, 40
 βούς XIII 41
 Βραχμῶναι VIII A 8

Γ

γάλα I 24
 γαμετή X 32
 γαστήρ XII 49
 γελῶν II 10, X 12, XII 18,
 XIV 14
 γέλως XIV 14
 γενῶν II 51, XII 44
 [γ]έρας XIII 14

γεύεσθαι IV 2
 [γεωργί]α XI 5
 γῆ I 1, 6, 17, 23, XI 42
 γίγνεσθαι I 20, 27, II 8, XI 2
 γλακύτερος III 49
 [γνήσι]ος XIII 27
 γόνυs XIV 57
 γονεύs XIII 27
 γράφειν XII 6
 γυναικοπαθεῖν XIV 53
 γυνή X 28, 35, XII 21,
 XIII 28, 31, XIV 26, 31,
 35, 45

Δ

δάκρυ II 10
 Δανάαις II 41, 49, IV 18
 δαπανῶν IV 14
 δασός XIII 54
 [δα]ψ[ιλε]ύειν II 10
 δεῖν IV 46, V A 3, XIV 38
 δείσθαι IV 45, XIV 21
 δεκαετία XIV 39, 42
 δένδρον IV 39
 δενδροτομεῖν XI 41
 δεσμῶs III 48
 [δέ]γεσθαι VIII A 14
 δημ[ι]οβόρος XV 1
 διαβαίνειν II 6
 [διάν]ειν IV 38
 διάκονος I 18, III 50
 [δια]παρθενεύειν X 33
 [διὰ]γμα IX 32
 [δια]τριβεῖν XIII 21
 διατριβή XIV 41
 διαγείσθαι X 48
 δίδοναι I 25, 42, VII 14,
 XIII 51
 δικάζειν VI 45, IX 10
 [δικαιοσ]ταγείν X 15
 δίκαιον XII 4, 5
 δικαιοσύνη XII 25, XIII 35
 δι[καιο]ότερον IX 35
 δικαστής IX 7
 δίκη I 48, IX 5
 δίλην XII 47
 δίδο[ος] VII 20
 δίπρα III 49
 διώκειν VI 40, XII 7
 δοκεῖν XII 24, XIII 35,
 XIV 38
 δουλεία V A 6
 δουλεύειν VIII A 5
 δ[οσ]ίλος V B 1
 [δραπε]τεύειν IV 22
 δρόμος XIII 9
 δύνασθαι III 8, VII 25, VIII
 B 13, XII 18
 δύο XIV 34
 δύστηνος XI 1
 δώρον II 37, VIII B 17

E

εἶν I 13, III 42
 εἶνατοῦ IV 44
 [ἐγμ]όδορος IX 1, 12, XII 5
 ἐσθήs XIII 43
 ἐσθίειν I 19, 25, VI 47, XIV 52
 ἕτερος IX 6, XII 14, XIII 52
 εὐδαιμονεῖν II 52-
 εὐεργετεῖν III 24
 εὐρίσκειν XIV 51
 εὐτρεπίζειν XI 7
 εὐτυχής VI 41
 [εὐ]φραίνειν III 21
 εὐχεσθαι I 41, XI 15
 Ἐφέσιος IX 2, 6
 ἔχων I 1, 6, 7, 50, II 15, 31, 40,
 III 50, IV 49, VII 12,
 VIII B 12, XIII 53, XV 32
 ἐχθρός III 7, XII 17, 18

Z

ζημιῶν XV 34
 ζῆν I 26, II 2, XII 45, XIV 5
 ζητεῖν I 26, II 14, VII 26
 ζῶιον I 22, 25, XI 32, XIII 36,
 XIV 12

H

ἠδέως II 19, 45, III 46
 ἠδονή III 50, VII 8
 ἠλιος XIII 6, IX 19
 ἡμεῖs I 38, VI B 2, XIII 20
 ἡμεροῦν XIII 21
 ἡμέτερος II 22
 Ἡράκλειτος IX 1, XII 7
 ἠρώs XIV 25, 38
 Ἡσίοδος XIV 16

Θ

[θ]άλαμος XI 46
 θ[α]μβείσθαι I 29
 θάνατος II 7, XI 7
 [θαρσ]εῖν III 8
 θαναμάζειν X 11, XIV 32
 θέατρον XIII 2
 θεῖος II 47
 θέλειν I 9, VII 6
 θεός I 24, 28, 41, 47, II 4,
 29, 42, 51, III 40, 42, IV
 22, 51, VIII B 17, XI 8, 11,
 XIII 5, XIV 18, 19, XV 9
 θεραπεύειν I 11, VII 7
 θεράπων XIII 46
 θη[λί]ωνειν XI 48
 θηλυπαθεῖν XIV 45
 θηριον I 21, XI 2

θηριώδης XIV 7
 θησανρίζεσθαι XIII 38
 θρημῆν II 37
 θροῖs II 16
 θνυμῶν II 45
 θ[ω]ρακίζειν XI 22

I

ἰατρός VII 17
 ἴδιος II 20, 26, XII 21
 Ἰθάκη XIV 29
 Ἰλιάs XIV 33
 Ἰλιον XIV 30, 43
 ἰμάτιον III 43, V A 2, 6
 ἴνα II 24, 29, IV 41, VII 3,
 XIV 13, XV 45
 Ἰνδοί IV 24
 ἰός XI 25
 ἵππος II 36, XI 21, XIII 17
 ἵπτασθαι XII 46
 ἴσος I 1, 3, 6, XIV 44
 ἰστάναι I 49, X 49, XII 10
 [ἰσχ]ύs XI 18

K

κα[θί]ζεσθαι IV 39
 κακία IX 26, 34
 κακόν II 9, 40, 48, XV 20
 κακός I 11, II 47, IV 47
 κακουργία XIV 55
 καλλεῖν XI 10
 καλοκαγαθία XII 8
 καλός XII 39
 Καλυπῶ XIV 46
 κάπρος XII 48
 καρτός I 23
 Κασσάνδρα XIV 28
 [κατα]βάλλειν II 3
 καταρτεῖν XIII 40
 κατασκάπτειν I 5
 καταφρονεῖν II 16
 καταφρονεῖν VIII B 11
 καίτις]χύνειν VI C 48
 κ[ά]τωθεν VI C 50
 κελεύειν XIV 17
 κερῶν VI C 51, VII 4
 κερραμαχία XII 39
 κείος II 47
 κέλειν I 9, VII 6
 θεός I 24, 28, 41, 47, II 4,
 29, 42, 51, III 40, 42, IV
 22, 51, VIII B 17, XI 8, 11,
 XIII 5, XIV 18, 19, XV 9
 θεραπεύειν I 11, VII 7
 θεράπων XIII 46
 θη[λί]ωνειν XI 48
 θηλυπαθεῖν XIV 45
 θηριον I 21, XI 2

κρατεῖν XIV 14
 κρέας V B 9, VI A 4
 κρηναίος XIV 3
 κρήναι IX 11
 κ[ρο]σί]ης XIV 42
 κρήσων XIV 23
 [κ]ρίτων XI 36
 κτάσθαι I 3, 13
 κτίζειν II 4
 κώκυλος I 51

A

λαμβάνειν II 28, III 42, XIII
 56
 λανθάνειν I 48, XIII 7
 λέγειν II 39, 49, 50, V A 5,
 XIV 17
 λιμός VII 18
 λέων I 20, XIII 15, 39
 λ[ε]μ[ων]αίος XIV 3
 λος I 1, 3, 6, XIV 44
 λιστάναι I 49, X 49, XII 10
 [ἰσχ]ύs XI 18
 λουδορ[εῖν] XV 19
 λόχη XIII 48
 λύειν II 8, 32
 λύκος XIII 16
 λυπείσθαι I 46, II 24, III 12
 λύπη I 12

M

[μα]ίρεσθαι VI C 42
 μακάριος II 23, 49, IV 45,
 VIII A 10, 11
 Μακεδόνες II 23
 μάλλον III 5, XI 35, XIV 55
 μανθάνειν I 8
 μαρία VI 36
 μάχη XI 24
 μέγεθος XI 28
 με[θ]ύσειν VI C 43
 μέγμα XIV 41
 μεῖζις XIV 13
 μειράκιον X 30, XI 48
 μέλειν XIV 19
 μέλι III 48
 μελικρατον XIII 40
 μέλειν IX 9
 μένειν II 23, 43
 μέρος XI 25
 μέσος IV 39
 [με]ταγράφειν IX 32
 μετανοεῖν II 44
 μηδέν I 9, II 39, VIII B 12
 μηρέτι II 35
 μήρις XIV 18
 μήτηρ I 10, 23, 24, III 45,
 XIV 8
 μαι[φρονεῖν] XI 16, XIII 15

[ε]ρη]μία II 12, 18, VIII A 12,
 XII 8, 9, XIV 11
 ἔριον II 20
 Ἐρμόδορος IX 1, 12, XII 5
 ἐσθήs XIII 43
 ἐσθίειν I 19, 25, VI 47, XIV 52
 ἕτερος IX 6, XII 14, XIII 52
 εὐδαιμονεῖν II 52-
 εὐεργετεῖν III 24
 εὐρίσκειν XIV 51
 εὐτρεπίζειν XI 7
 εὐτυχής VI 41
 [εὐ]φραίνειν III 21
 εὐχεσθαι I 41, XI 15
 Ἐφέσιος IX 2, 6
 ἔχων I 1, 6, 7, 50, II 15, 31, 40,
 III 50, IV 49, VII 12,
 VIII B 12, XIII 53, XV 32
 ἐχθρός III 7, XII 17, 18

Z

ζημιῶν XV 34
 ζῆν I 26, II 2, XII 45, XIV 5
 ζητεῖν I 26, II 14, VII 26
 ζῶιον I 22, 25, XI 32, XIII 36,
 XIV 12

H

ἠδέως II 19, 45, III 46
 ἠδονή III 50, VII 8
 ἠλιος XIII 6, IX 19
 ἡμεῖs I 38, VI B 2, XIII 20
 ἡμεροῦν XIII 21
 ἡμέτερος II 22
 Ἡράκλειτος IX 1, XII 7
 ἠρώs XIV 25, 38
 Ἡσίοδος XIV 16

Θ

[θ]άλαμος XI 46
 θ[α]μβείσθαι I 29
 θάνατος II 7, XI 7
 [θαρσ]εῖν III 8
 θαναμάζειν X 11, XIV 32
 θέατρον XIII 2
 θεῖος II 47
 θέλειν I 9, VII 6
 θεός I 24, 28, 41, 47, II 4,
 29, 42, 51, III 40, 42, IV
 22, 51, VIII B 17, XI 8, 11,
 XIII 5, XIV 18, 19, XV 9
 θεραπεύειν I 11, VII 7
 θεράπων XIII 46
 θη[λί]ωνειν XI 48
 θηλυπαθεῖν XIV 45
 θηριον I 21, XI 2

θηριώδης XIV 7
 θησανρίζεσθαι XIII 38
 θρημῆν II 37
 θροῖs II 16
 θνυμῶν II 45
 θ[ω]ρακίζειν XI 22

I

ἰατρός VII 17
 ἴδιος II 20, 26, XII 21
 Ἰθάκη XIV 29
 Ἰλιάs XIV 33
 Ἰλιον XIV 30, 43
 ἰμάτιον III 43, V A 2, 6
 ἴνα II 24, 29, IV 41, VII 3,
 XIV 13, XV 45
 Ἰνδοί IV 24
 ἰός XI 25
 ἵππος II 36, XI 21, XIII 17
 ἵπτασθαι XII 46
 ἴσος I 1, 3, 6, XIV 44
 ἰστάναι I 49, X 49, XII 10
 [ἰσχ]ύs XI 18

K

κα[θί]ζεσθαι IV 39
 κακία IX 26, 34
 κακόν II 9, 40, 48, XV 20
 κακός I 11, II 47, IV 47
 κακουργία XIV 55
 καλλεῖν XI 10
 καλοκαγαθία XII 8
 καλός XII 39
 Καλυπῶ XIV 46
 κάπρος XII 48
 καρτός I 23
 Κασσάνδρα XIV 28
 [κατα]βάλλειν II 3
 καταρτεῖν XIII 40
 κατασκάπτειν I 5
 καταφρονεῖν II 16
 καταφρονεῖν VIII B 11
 καίτις]χύνειν VI C 48
 κ[ά]τωθεν VI C 50
 κελεύειν XIV 17
 κερῶν VI C 51, VII 4
 κερραμαχία XII 39
 κείος II 47
 κέλειν I 9, VII 6
 θεός I 24, 28, 41, 47, II 4,
 29, 42, 51, III 40, 42, IV
 22, 51, VIII B 17, XI 8, 11,
 XIII 5, XIV 18, 19, XV 9
 θεραπεύειν I 11, VII 7
 θεράπων XIII 46
 θη[λί]ωνειν XI 48
 θηλυπαθεῖν XIV 45
 θηριον I 21, XI 2

κρατεῖν XIV 14
 κρέας V B 9, VI A 4
 κρηναίος XIV 3
 κρήναι IX 11
 κ[ρο]σί]ης XIV 42
 κρήσων XIV 23
 [κ]ρίτων XI 36
 κτάσθαι I 3, 13
 κτίζειν II 4
 κώκυλος I 51

A

λαμβάνειν II 28, III 42, XIII
 56
 λανθάνειν I 48, XIII 7
 λέγειν II 39, 49, 50, V A 5,
 XIV 17
 λιμός VII 18
 λέων I 20, XIII 15, 39
 λ[ε]μ[ων]αίος XIV 3
 λος I 1, 3, 6, XIV 44
 λιστάναι I 49, X 49, XII 10
 [ἰσχ]ύs XI 18
 λουδορ[εῖν] XV 19
 λόχη XIII 48
 λύειν II 8, 32
 λύκος XIII 16
 λυπείσθαι I 46, II 24, III 12
 λύπη I 12

M

[μα]ίρεσθαι VI C 42
 μακάριος II 23, 49, IV 45,
 VIII A 10, 11
 Μακεδόνες II 23
 μάλλον III 5, XI 35, XIV 55
 μανθάνειν I 8
 μαρία VI 36
 μάχη XI 24
 μέγεθος XI 28
 με[θ]ύσειν VI C 43
 μέγμα XIV 41
 μεῖζις XIV 13
 μειράκιον X 30, XI 48
 μέλειν XIV 19
 μέλι III 48
 μελικρατον XIII 40
 μέλειν IX 9
 μένειν II 23, 43
 μέρος XI 25
 μέσος IV 39
 [με]ταγράφειν IX 32
 μετανοεῖν II 44
 μηδέν I 9, II 39, VIII B 12
 μηρέτι II 35
 μήρις XIV 18
 μήτηρ I 10, 23, 24, III 45,
 XIV 8
 μαι[φρονεῖν] XI 16, XIII 15

μικρόν XII 29
μικρός V A 7
Μιλῆσιος XIII 41
μυμείσθαι IV 20, IX 26, 35
μυσεῖν II 19, XV 5
μυσητός XV 48
μνήμη II 40
μουσική XI 3

N

[νεα]ρίσκος X 37
νεκρός II 6, 17
νέος XIV 29
νήξις XI 30
νομή XIV 2
νομοθέτης IX 7, XV 29
νόμος IX 3, 5, 28, XII 6,
XIII 12
νόσος VII 4, II
νοῦς IV 41, VI C 41, XIII 1

Ξ

ξένος XII 16
ξίφος XII 6, XIV 8, 9
ξέλων VIII B 1

O

[Ὀδός]σεια XIV 34, 44
Ὀδουσεύς XIV 42, 51
οἰκεῖν III 39
οἰκίτης III 25
οἰκία XII 13
οἰκεῖν II 9
οἶκος IV 51, XIV 29
οἰ[ζου]μ[ένη] II 9
οἶνος VI A 3, C 44, VII 19
οἶος XII 48
[ὄ]λίγος V B 4
ὀλιγότης XI 29
ὄλος III 47
ὄμβρος I 30
ὄμιλία IV 42
ὄμιλεῖν I 51
ὄμηρος XIV 15, 17, 23, 56
ὄμμα I 49
ὄμοιος IV 48, XIII 45
ὄμονοεῖν XIII 10
ὄπλή XI 26
ὄπλιζεν XI 19
ὄπλον VIII A 16, XI 25
ὄρᾶν IX 10, X 26, XIII 53
ὄργανον XI 6, 24
ὄρειος XIV 1
ὄρος IV 52
ὄσος IV 17, XIV 42, 53
ὄστρακον XIII 55

ὄδαμοῦ XIII 38
ὄδδεις II 43, XIII 50
[ὄ]βρω X 35
ὄδρανός I 17, 51, XIII 5
ὄδτος I 8, 33, 44, II 11, 16,
IV 16, VI 42, VII 16, X 46,
XII 2, XIV 56
ὄδτως II 22
[ὄ]φθαλμ[ός] IV 11, 43
ὄχλος XII 10, XIV 11
ὄψέ VIII B 2

Π

πάγος XIII 55
πάθος IX 12, X 36, XI 4,
XIII 52, XIV 19, 35
παιδεύειν XII 40, XIV 11
πάλην XIV 6
παλ[λα]κεύεσθαι XI 47
παλλαικίς XIV 21, XV 53
παυ[υ]χίς X 33
παράγινεσθαι VIII A 11
παρέγειν VIII A 4
[παρ]θένος XI 47, XIV 21
παροξύνειν XI 4
παροράν XII 54
πάς I 2, 7, 9, 18, III 40, XII
13, 17, 23, 53
πάσχειν VIII A 3, XIV 24, 54
πατήρ XIII 25, XIV 8
πάυειν XI 39
πεδιάς XIV 2
πεδίον XIII 49
πειράζειν II 1, 17
πειράν XIV 5
πέμμα III 30, XIII 39
πενία I 10

περιβάλλειν III 43
περιπατεῖν VII 2
περιτιθέναι III 47
Πηγελόπη XIV 30, 48
πηροῦν XIII 1
πίνειν VI B 2, 51
πλανᾶν XIV 54
πλάσσειν XIV 24
πλεονεξία II 26
πλέονες XI 40
πλημμέλεια XII 14
πλήν XIV 6
πληροῦν VII 3, XIV 13
πλουτεῖν I 12
πνεῦμα II 47, XI 31
ποεῖν XI 32, XIII 33, XIV 54
ποίημα XIV 25
ποιητής XIV 14
ποῖος II 33
πολεμεῖν III 4, VIII A 9,
XII 1, 43
πολεμιστηρία XI 9
πόλεμος X 50, XII 15, 16

πόλις I 5, II 24, IV 49, XII 8
πολίτης XII 15, XIV 10
πολιτεύεσθαι XII 2
πολύς V A 3, VI 47, VII 12,
16, VIII B 5, XI 30
πονήρευμα XIII 34
πονηρεύεσθαι XII 11, 28
πονηρία IX 38, XII 11
πορεύεσθαι I 46
πορφυροῦς V B 3
ποταμός I 2, 18, III 49
πότε II 28
πού I 50
πράσσειν IX 10
πράξις II 31
[προ]γαυ[γυένειν] X 22
[προ]βάτα II 15
προσέχειν I 13
προσλαμβάνειν VII 5
προσφέρειν III 26, VIII B 3
προστίνειν XIII 13
προτροπή XI 37
πρόφασις II 27, XI 50, 51
πτερόν XI 27
πτωχός VII 13
πύρ III 52
πωλεῖν III 41

P

πείν VI B 6
πέσμα XIV 4
πίγος XIII 54
[πί]πτεται VI 48, VIII B 15
πίγος XI 27

Σ

σάλπιγξ XI 3
σάξ I 20, 53
σαντοῦ II 6, 12, 19, 29
σήμερον II 25
σήπειν I 22
σίδηρος XI 5, XII 3
σκέπη II 17, XIII 54
σκορπίζεν VII 16
σκυθραπάζειν X 14
σός I 9
σοφός I 8, 26, XIV 51
[σπέν]δειν II 4
στασιάζειν XIII 10
στέγη I 17
στρατιώτης II 27
στρέφειν VI 50
στροῦμα I 18
σύ I 1, 6, 45, II 27, 36
Συβαρείται XV 36, 44
συγγίγ[εσθαι] XIII 52
συκοφαντεῖν XI 11
σύμβολον XII 11, 25

συνάπτειν IX 11
συνήθεια IV 24
συν[τεχνιτεύειν] IX 13
σφαγή XI 6, XV 45
σφάττειν XIII 25
σφάζειν II 25
σῶμα II 21, III 37, V B 7,
VIII A 18
σωφρονέστερος XIV 49

T

ταλαιπώρος XII 12
[τα]ραχή III 3
ταῦρος XII 47
τάφος I 41
τάχος XI 28
ταχό XIV 40
τείχος I 52, XII 10, 14
τεκμήριον XII 26
τέκνον VII 50, XIV 49
[τε]λέος VII 8
τέχνη VII 18
τηλικούτος XII 53, XIII 7
[τη]ρεῖν III 9
τίκτειν I 27, III 45
τιμορεῖν XI 16
τίς II 9, 10, 19, VII 2
τις XIII 9, 11, XI 23
τόπος II 51
τοσοῦτος II 9
τράπεζα VII 15
τραυματίζεσθαι I 4
τρέφειν III 45, VII 6

τροφός III 51
τυγχάνειν IV 22
τύπτειν VI 44

Υ

ὕβριζεν XIV 32
ὕβρις VII 4, VIII A 4
ὕγις VII 10
ὕγρος XIII 50
ὕδωρ I 6, 7, 20, XIV 2
υἱός XIII 26
ὕλη I 19, IV 52
ὕμεις VII 7, 17, 18, X 50,
XI 8, 38, XII 43
ὕπνοτος XIII 34
ὕφαινειν V B 4
ὕφά[ρ]της V A 4

Φ

φάλαγξ XI 12
φαρμακεύειν XIII 26
φάρμακον I 11
φέρεται I 23, IV 17, XII 50
φίλαργυρεῖν XIII 27
φιλογόντης XIV 23
φιλονικεῖν XIII 14
φίλος I 14, III 5, IV 22, 48,
VI 46, XIV 10, XV 2
φοβεῖσθαι II 13, III 4
φόβος II 38, III 2, 12, 30,
V B 6

φουεῖται I 46, V B 6, VIII B 10
φορταγορεῖν XIII 44
φρονεῖν VIII A 5
φρόνησις VI 37, 40
φυλακή XIII 56
φυλάττειν XIII 13
φύσις I 25, VI B 5, VII 6, 22
XIV 7
φωλεός XIII 47
φωγή I 45

Χ

χαίρειν IV 38, IX 1
χαρίζεσθαι VII 12
χρεία IV 49
χρημα XIII 38
χρονίζεν III 50
χρῶνος IV 21
χρυσίον III 41
[χ]ρυσός I 43
χωρεῖν VI 49
χωρίον XIII 51

Ψ

ψήφος XII 4
ψυχή II 8, 9, 18, IV 42,
XIII 6, XIV 56

Ω

[ὠδ]ίς III 44
ὠστε IX 23
ὠφελεῖν II 43, III 20